பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்.

இஃது

அபூஷகமாமாலை.

திருப்பாலைக்குடி

செய்தக்காதிப்புலவரவர்கள்

பாடியது.

இராமநாதபுரம்

இரவுண்ஷாப்புக்கடை-ப-வெ

மூகம்மது இபுறாகீம்சாகிபு

அவர்கள்முயற்சியால்

குலசேகரம்பட்டணம்

சர்க்கரை சாகிபுத்தம்பியவர்கள் குமாரர்

அல்லாபிச்சைப்புலவர்

அவர்களால்

இலக்கணவிலக்கியவழுவறத்திருத்தியபடி

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார் குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரம்மமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௨ ௵ ஜூலை ௴

பிசுமில்லா கிற்றகுமா னிற்றகீம்

இஃது.

அபூஷகமா மாலை

காப்பு வெண்பா.

திருமருவு மார்பர் சீருலகெ லாம்போற்ற
வொருமறை பாலர்கதை யோழ்த்தவே-யருவுருவ
மில்லானே யெவ்விடமு மெழிலாக வேநிறைந்த
வல்லானே நீயருளுவாய்

கடவுள்வாழ்த்து.

தொக்கல்.

சீர்மேவியபதி மதீனந்தனிற் சிறக்கும்புகழ்நபி நிருமானுலர், கார்மேவியகொடைக் கரத்துமறு கத்தாபருள்பாலர் கருணைசெநிம், பரர்மேவிபுகழ் அபூஷகமா கதைசொல்லப்பகருவான் பரிதிபதி, யோமேவுலகெல்லாம் படைத்தாளுமிறை யேகபெரியவர் காப்புத்தானே. க

மூத்தாலுலகெல்லாம் படைத்துவைத்த முதலேஆதுக்கமு மூடிவுமில்லா; வித்தாரமேவெகப் பெருளாகிய மெய்யேயருவுரு மெய்யில்லானே, உயததாய்ந்தநிந்தவ நிதயாசனத்தமர்ந்த பெருவாழ்வே யுயருமறு, கத்தாபருள்பாலர் அபூஷகமா கதையைப்புகழ்தேத்தக் காப்புநதானே. உ

ஆயுமறைநெரிச் சேத்தமான அசறுர்தொழுகைமுன் னடைந்துபோந்து, ஞாயிறுமீளா வரவுமறைந்த மஹிறுர்நிறைமரு மறுகத்தாப், செயின்காலநு தனைப்புகலச் சேறுடையனிமா மலக்குவும், தாயபதினெண்ணுயிர ஆலமும் தொகுத்தபெரியோனே துணைசெய்வாயே. ங

இராசபதி யதில் அமைந்தேசவிஞர் கிரியிறுடன் பேசுங்கீர்த்தியரனோர், அரசுபொருடைய வல்லதனிலே யகப்பட்டதைதப்பிணைபாக்கிகீட்டோர், செருசாகரமிதி லொருமிடிமன்னிசதிப் படை[illegible]றந்தவுடையோர், திருவடிரிடைய அதுதானைபுகழ்ப்புநிகழ்ந்ததைப்போற்றிசெயவோம். ச

ஒருசொறகுரிசில் குல்நபிஒ நுகர்க்கமொ[illegible]ளா தாரிலுள்ள; கரிக்குழ்ச்சாங்களடங்கேதரிய காசிரிருபெருக க[illegible]தங்கியோர வளபிறபுருக்கால் விறகுலுகொ மடிப்பற் பயிலசாலே விலைத்து, அரவிதைக்கூத விடக்கிலப அபூஷகமா கதைபகவிவாம. ரு

கதிரும்பெருகுசோக் தொழுகைகன்னைச் சலவாத்தினதென்னக் கு ரூஉப்பரகசீதா, செதிருறசெருதுவேசக் ஞனுப்பினைதா நிறைவாகிருமு ன் சீன யிசப்புணர்க்க, மதிலுமறிபுவேளையுமுத்த தாதனபன்னசை முடித்தலேசிதறவரைந், துருளூற்றீமணணைப் பிடித்துவெட்டு மு லுகிருநாமமோதுவாமே. ௪

விளங்குந்திருமறைப் பொருளாகிய வேதகபீயிற குல்மருகர், து ளக்குஞ்சதுவாணிற் பலகைவரி துளியாத்தனிருந்க மெழுதுபலை லார், களவுகொன்றனுகாத தீனோகடங் கல்புகுளிரவேகதித்திரு, வு ணங்கொண்டருள்புரி செறியுடைய வுதுமான் றிருநாமமோதுவாமே. ()

அகடவிகடமூற்றுரிபுனி மங்கந்தனைப்பிளந்சவனேறிப, பகசியி ருபிளப்பூபாகமெழு பாருமபிளந்திடவாள்வீசிவான், முகமிதடவியபு மு டையோர முகம் றஅறகுல்சுக சிரமநகர், மகுடமுடிவேந்தர்அலியுல லாதம் மேலர்த்தாளனுதினம் வழ்த்துவாமே. ௮

தாமார்திருப்புய ளிப்புலிபார்கரும்பாலசித்தத் தாரணியிற் சே நார்பணிந்திடப் பரியேறிமய சிங்கமெனவெற்றித திறமைகன்ட்டோர போரகியவள்ளல் கபிபிறகுல் போரடங்காத பேறுடையோர், காரார் கொடைக்காத் தசனுசைதனின் கமலத்திருப்பாதங்கருதுவாமே. ௯

மக்கநபியுல்லா திருத்தோழன்மார்வரிசைச்சகுபிகள்பதம்வாழ்த்தி யே, மிக்கபுகழ்சேருமபருதாதில்வாழ் மீறுக்முகியித்தின்பதமிறை ஞ்சித், திக்கிலுளநல்ல பெரியோர்பதஞ்சிரத்தைதனிலனுதினம்நினை த்து, அக்கனருளசேருமபூஷகமாகதையின்வரலாற்றைறக்கவலுவமோ. ()

முன்னுரை கொடுத்தோரியல்

வண்டிறெஜியர்க்கும் மொழிந்சிறந்த மறுபினிலைசயோக்கும் ணித்தெருச்சூழ, தொண்டிமைசர்வாமுந் மைதுவேலப்பை சுசனு புலகு ன்ளோர், அதிக்கவருந், கன்டிமீனிதான மறைப்பெருசேனர்கருணை வளர்பீருமுகம்மதெனுவு, கொண்டலெபூஷகமா கதைதச்சுருலவுந்தமிழி னுனுரைத்தாரே. ௰௧

ஆலீமுலகெல்லாம் புகழுவரு மறிஞாதிவெனுங்கடல்தனக்கு,மா லீமென்ன[illegible] விளங்குபீரு முகம்மதல்லபைை மணிலாபிறைல், நா வீதெனக்காட்டி[illegible]கொ[illegible]தசறிவு நுவனுமுறைப்படி தவிராமலே, பவீ தவாசொல்லும்[illegible]தாலே படிதந்தேன்கவிதையாய்ப் பாரீதிலே.

அவையடக்கம்

எழு[illegible]ச்சொற்பொருளிலக்கியங்க ளைத்துகைமோனைச்சொல்லி யக்[illegible]னி, ழுந்தமுடனின்ன தெனப்படித்து மறிசேன்புலனோக

ளருந்தமிழின், பழுத்தகனிவாயாற்பகரும்லேனோ பனிப்போற்செவியி
னற்பருகியின்னூல், முழுத்தமுடன்சொன்மேலவ ரொருசகடர்த்து முடி
பபோர்புவிமீதிற்சிறப்புளனோரே. ௰௧

சட்டமெழுப்பிய பரிகிரீடந் தரித்தோர்பரிக்கேதிர்சரிசொன்னாற்
போ,லட்டகிரிகுண இரிசருகிரபெபுக்கிடுக்கல்லை யனைந்ததுபோற்,
கொட்டமாரகதந்தனைக்குசோயக்கொல்லன்கரியொப்புகருதுவாரேபோ,
லொட்டதமிழாய்ந்த பாவலர்முன் னெனறுந்தெரியாதானுரைக்கலுற
றேன். ௰௨

ஆக்கியோன்பெயர்.

சகலபெரியோர்கள் அவைம்பேருடன்நக்கோன்றகுமத்தறக்கழை
த்துவாழ, மகிழுந்திருப்பாலைக்குடிதனிலே வளருநலைமையாய் வாழி
ருப, ணலம்புகழ்ந்தேத்தும பெரியோர்பத முநதிலனுகிணையிருசந்திரச
ம், புகலுமொருசொல்லேவன் செய்தக்காதிபுசமூரிக்கனைத பாடினேனே.

தாறுநறுந்தூய வாசமுஞ்சேர் சண்மகமலத்தில்வீற்றிருக்கு
மாதுமாகப்பூமாலிகையும் வயக்குமணிமார்பன் மறையினெறி, யோது
ந்திருப்பாலைக் குடிதனில்வாழ்வுறசேருன்கோத்திரர்க்காதிதந்த, சீதன
னுஞ்செய்தக் காதிமன்னா னேமிதனிவிதைப்பாடினேனே. ௰௩

காலம்

நன்றிதருமவேதவிளக்காகிய நயினார்முகப் மதுநபிமகிணஞ்செசன்
றஹிஜாத்தோராயிரத்தச் சின்னமொருந்நூற்றுநாற்பத்தெட்டில்,மன்
றலகமழ்திணரினம்பெருகி வளருந்திருப்பாலைக் குடிமன்றினில், வெவ்
றிதரும்ஹஜ்ஜிப்பெருநாளன்றுவிளக்கமுடனரங்கேற்றினனே. ௰௪

இயாகமீந்தோர்

தினர்செய்கடல்சூழ்ந்தபுவிமுழுதுஞ் செங்கோல்நடாத்தியேயிண
ர்விளங்கும் அரசருமறிமறஅபூர்வகமாஆருந்தவையருந்தமிழினிலே,புனை
செய்திடமனைக சுளிகூரவேயற்றவெருவான வரிசைசெய்தார்,அவரை
செய்மணிமார்பர் இருப்பாலைவாழ் வேதநெறிநேரு [illegible] ௰௫

தருவந்துவகினி லுதித்ததெனத் தழை [illegible] ருரையம் மதியாதி
பன், பெருகுந்தமிழாபருதநாவலோர்தம் பின்னோ [illegible] னவந்தோன்பெரி
யோனைச்சொல், மருகுந்தியமார்பன் வரைக்கரை [illegible] த்துமுகமது
நூப்பாலகன், திருவுந்தியதோழன் செய்தக்காதிசிறப்பை [illegible] டிதனை
கேற்றினம்மே. ௰௬

நூல்.

அல்லாவருள் தூதர் நிறைநூலல்லா வகிலமுலகுடையோர்பதி, யெல்லாமொருங்குடை யிஸ்லாமாமிருந்துக வணமா நகர்போனபின், கல்லார்க்கறிவு போயிற்றிருந்தவாவலபூபக்கர் காலமும்போய்ச், செல்வார் கொடைக்கவுத் தபாறூக்கத்தாப் சிங்காசனத்திலிவீற்றிருக்கே. ௨௰

மாணுப்புவியுபேயிணங்கியொரு மடுவிற்புலிணுணவும் மானுலாச் சேணங்கிளியுமே பொருந்தியொருசெழும்பஞ்சரத்திலிருந்திடவு, மீனமுறுங்கயிர மதுடமுடியிடறகுடமிரம்பகதிடையோர், ஆனெனநரு ளாகரத்தமனுக்கத்தா பரியநெறிகுறே டசாண்டனர். ௨௧

கத்தாபாகள்பாலிருந்தவிதங் கடற்பாருலகெல்லா மொருங்குடைநா லுற்றுண்டிருக்கு மந்நாளிலே பெருமானாசரூன் லுறைக்காறு ரறூன், மருசலப்புயக்ஷாரர்கடமன்னு வொணாலுகைகழுமெடாருச மறுகிலுமெண்ணைய தியட்டிமூறமாமிறக்கிழ்ந்தெனேனன் றுலைத் தன்றேவ. ௨௨

எண்ணெய்சனையினிற் கவிழ்ந்தேனென்ற விளமானுமாகேட்ட க்கெழுந்தருளி, மணனைப்பாங்கொண்டுமிழுத்திடவேமடைசாய்ந்தெ ணப்பூவில்வழிந்ததாகண், டென்னமிகவுள்ளமயிலனையாளிருந்தகுடத் திறெலுலித்திடவே, பண்ணைலுணதுபாதிமொழிபவுதிகமெடுக்கா தீதயெமரவிரூங். ௨௩

அரைக்கமொழிமருசவன்குடக்கிணாவின்படியென்பெயரனை பெயித்து, இறைநசமனதாடனைசலூர்றுன்கியாசர்கோனலசமீதி, லை றைந்தனுசொனு மிருநோக்கி யொளிருபபரிசி பேற்றீனுண்டாகசி ச், சிறந்தபுகழுறந்தமைநதுவாழ்ச்சிங்காசனத்திருந்தருசாண்டனர்.

இச்சவிதவெற்றிநடத்திவரு மேந்தல்தலத்திலார் ஆண்மக்களிர, மைந்தரொருவர்பேர் அபூதுல்லாவாம மற்றொருவர்பெயரபூஷகுமா வென் போரவிக்கைசெறிபால கிருபேர்களு மேலாணருளிலுலுமபூககத்தா ப, சிந்தைகளிகூர வளர்ந்தாருநாட் செயதிசேயினிக்சசப்புமாமே.

[illegible]ள்ளலெலனுங்கொடை அபூஷகுமா வினைசமூகம்மதுரமிக்கிறந்த ர், தென்றெக்ககுடைமெடுத்தோனும்போது ஜெகத்திற்புறவசிள் சிறை யொடுக்கி புள்ள[illegible]ன்மெருக்கேட்கும விலகிணங்க ஞோறுமிரைசயி க்கைகேட்டுத்தே, வெ[illegible]ந்தகிரின் றமுதுபேவும வேதக்துரலோகை கேட்டிடுமே. ௨௪

கிறதுந[illegible]வங்கருள்பலசர் நெறியுள்ளைக்கமு கிதமுபவை பெ[illegible]முந்திடும நசை[illegible]றருநலாதுண மி கருணைடசாசனற

அபூஷகமாமாலை.

வேதாலிபால் ரசனுசை ஞர் விருப்பியவர் பேரின்பிகபகிழ்ச்சி; மோத மூஷறப்பத்தில் கருணையுமாய்ப்புவியோர் புகழ் ந்தேகறைவிருந்துவாழ் வார். ௨௭

இளவல்திருவேத மெடுத்தோதினு லிரக்கார்மனதெல்லாமெரிய லுற்ற, ெ ழுகொாததருநியே சளிங்குநீராய் விழுமாதநிறுலேமோது ணியி, இளம்பேரடக்கலு மபூஷகமா லோதுங்குரலாலை சுகாசையாக விழுவாமயல்பொறுக கரிதாகவே வீழ்ந்தார்சிலரெனவிளம்பினரே.

மையலதிறுலே மாந்தரெல்லா மாய்ந்தாரெனுமாற்றந் தனையறிந் து, செய்யபுகழ்சேரு மலிப்பலியார் திருப்பாலகாச னுசைனிருக்குர், அய்யசபையிடந்தனிலிருந்து சுருகியிசைசகூட்டிச் சொல்லாமலே, மெ ய்யின்பொருள்மேவுந் திருமறைய பெல்லவோதியங்கிருப்பாயென.

அருமைச்குமாருக் குறைந்துவேதத் தழகுந்தறுத்தி புமதபுமி க்க, தருமகுணமூநல் லறநெறியுஞ் சகிநேர்முகம்மதுந் தாரணியோர் பெருமைப்புகழ்ச்சிகொண்ட வனையேத்திப் பேசும்வாயுங்கேட்டறந்த ழைசகு, மருமைத்துணையான வபூறுகத்தா பகதின்பகிழ்ச்சிபெற்றி ருந்தனரே. ௫௰

பின்னைதனைப்பெறறோர் சான்றோனெப்பேசுதல்பெற்றோர்தமே க்கெனவே, வள்ளல்துணியாவி னசைசெல்லாமகனுபூஷசமாபேரில க, கெள்ளலறவாழ்த்திப் போற்றிவள ரிருசண்பணியாய்ப்பன் றினிதாக வே, சுள்ளுப்போதிந்தருங் குமப்புபயதார்சல்புப் பழுப்போலேவள ர்த்தனரே, ௫௧

இவ்வாறுபதேசத லருவமமக னிருகண்பணியெனவிருச்குநாளி ற், வ்வமதுசூழ்ந்தபுவியிடத்திற் பகைத்தோர்சிரம் பொடிபட வீசிய வெவ்வாட்கரத்தினு ருரைலையமாறிலிகடந்தவிராமல வீரமேடு, சவ்வவ யார்கைடர்ப் பதிதனிலே காபிரடங்காமூ விருசதனர். ௫௨

அந்தப்பதிக்கேகிக் கார்பிகளையறுத்துநெறிமார்க்கமருள்வோமெ ன்னச், சிந்தைக்கிணக்குநேர்மறையுதுமான் சிங்கப்புலியலிஅசனுசை யினுர், சந்தப்புயத்திராசுகாபிமார் தனமாம்பதின்மூன்றுசது மெரு ங்க, விந்தைப்பொரும்வில்லாருமறுகத்தா பேகனருள்ளாடந் தொட ந்தனரே. ௫௩

கயங்கொண்டிவளி கொண்டிரதமுடன் [illegible] பதாட்படை கொண்டு ங்கருதலார்கள், பயங்கொண்ட னெகெட்டுமுறி [illegible] டியேபறக்கப்பொ ருதிந்தப் பார்முழுதுஞ் ஜெயங்கொண்டிடும் [illegible] வந்தருமறுகத் தாபி சேனையுடனெழுந் தருளும்வேளை, வயங்கொண்டிடும் [illegible] வேலங்கையொ த்தவள்ளலபூஷகமா வுரைப்பார். ௫௪

ஐயர்வெண்ப்பெற்றதிருத்தாதையே அருமருமகருள்தம் மாதுல
ரே, கையார்கைபறுக் குபிரோர்படை காணவருவேனு னென்கவல
த்துயயோனருள்பெற்ற வுமனுக்தசாப்சொலவார்கெடுர்தாரதெ. லி
கடந்து, மையார்குபிரோர்கள்பறிக் கேகுதலவருத்தம்லா வேண்டா
மெனத்தடுத்தார். ௧௫

கூறுமொழிதெரிக் தபூஷகமர்குமகார் பணிமாதக்குலவேந்தரே
பாறுபசர்காபிர் பீசபீற்கும ந்தமிசவாசைய ஹனெப, பறுபெறும
பால குரைத்திடவே பெருமாணகமகிழ்ந் தமரின்வலா, தேறும்புதல்வ
னைக்கூடக்கூட்டிச் சென்றார் பெருஞ்சேனை செறிந்திடவே. ௧௬

வெல்லும்படைமன்னர் சூழ்ந்துவர வெயிலங்காத்தியில் ஒலபெறி
க்க, வெல்லும்மறைந்திடத் தூளிஞாலவிடக்கியம்பதத்தாளிதடைத
தேகவே, கல்லுஞ்சிறுநெறி யல்பபொழிலுங்காடுங்கழனியுங்கடந்
தொலை, செல்லும்படைவீரா ஹைபறெலுங்கேயந்தனைச்சென்றுவளைந்
தனரே. ௧௭

வளைந்தார்பதினைத்தப்படையெனவேமகிழ்ந்தோங்கியகைபர்ககிலு
ன்னோ, ரெழுந்தாரசடல்போலவுமறுபடைக் கெதிருறமாடவிகலா
சர், தொழுந்தாளலிகர வாளவீசியே துண்டமிரண்டாகத் துணிக்கப்
பரி, வழுந்தார்மறுக்காலெலன் வரிதாம்படைவெள்ளமென்னவந்து
சூழ்ந்ததுவே. ௧௮

சலியாமெனப்பொருங் கருதலார்முன் கத்தாபருள்பாளர் கரங்
காட்டியே, அலியாபசனுசைன் சகுபிமார்களனைவேவரையும்விடுத் தமர்
விளைப்பப், புலிவாய்தனிலகப் படுநுணைங் போலேதுகள்பட்டுப்போ
னமோர், பலியாநோனைகளை தெதிர்த்தசாபிற்படைகளதெறிதோடி
ப்பறந்ததுவே ௧௯

வெட்டுமப்படையெல்லா முறிந்தோடவே வந்தார்பெருமனும்பெ
ரும்படையுஞ் சட்டமடைனக்தப் புரிசைபுக்குச் சத்திய ஞ்குபிர்தனைதி
ருந்தித, திட்டமுறும்வேதக சவிமாவுளைதிருத்திப் பொருக்கானபதி
விலக்கி, யட்டதிசைவேந்தர்புகழ்ந்தேத்தமவேயாசருமுமங்கினிதினி
ருந்தார். ௨௰

சோர்பதிவசமானசெய்திசிமக்குமதினத்தாரவர்க்குரைக்க, ஆரா
கிலுமுன் [illegible] டா [illegible] வனைப்புவியாளரசர்தமக்கண்ணலறைந்திடவே. தாரா
ரதிருப்புபஅபூஷகம [illegible] தாதைகமலத்தாள் தனைப்பணிந்து, சீரார்பதி
பெறுமதினைநகர் [illegible] க்வேனுனென வுரைப்பதானார். ௨௧

கனதிபெருபம்பல நுரைத்தபோது கத்தாபருள்வேந்தர்மகனைநோ
க்கியென அருடிக்கெல்லாமருபருக்தே யிருகண்மணியே ௨௨

லோர்களும், தினமிங்கொருபத்து நாட்கழித்துச் செல்வோமெனச் சொல்லத்தினவர்கள், தனதுமனங்குளிர் அபூஷகமாதகப்பனுடன் சாற்றலுற்றார். ௩௨

அன்னைதிருமுகங் காணுதல்நாளுசைமிகவானேனவரைப்பார்க்க, வென்னையனுப்புமென் றபூஷகமா விளம்பவிடைகொடுத்திளவலுடன் மின்னையனையவேற்கரத்திலேந்தும்வீரர்ட்பரியைந்துறுடனே விட்டப், புன்னைமலர்ச்சோலை நிறைந்தனகபர்ப் புரிசைகடந்தயலேகினரே. ௩௩

கூடும்பரிவேந்தர்சூழ்ந்துவாக் குளிர்ந்தவசனமா யபூஷகமா
காடுங்கழனியு மலர்ப்பொழிலுங் காடிகரியல்வாய் கவிதிரி
கோடுந்திடர்களுநறைத்தாமரைக் குளமூஞ்சிறுபாடிக் குடிகள்சூழ்ந்த
நாடுநகரமும் பலகடந்து நடந்தார்மதினமா நகரைநோக்கி. ௩௪

கொண்டல்செறிதோப்பிற் கோகிலங்கள் கூவுமதீனத்துக்கோர் காதத்திற், சென்றங்கொருபூங்கா வனந்தனிலே ஜெயங்கொளரியே றென்றிணிதிறக்கி, பண்டர்தருவெனும்பாலகனை யணிகொளணிகளாலலங்கரித்துக், கணமெறுமன்னர் கெடிகலங்கக் காவுங்கடந்தயலேகலுற்றார். ௩௫

மதினந்தனைத்தேடி வருர்வழியில் வடிவார்பூஷக மாவுடலில்
விதனமிகவுள்ள காய்ச்சலது மேனியடங்கலும் வெதுப்புமவே
யிதனைகடுங்காய்ச்ச லெனப்பதறி யிளகும்பரிவீர ரிரங்கியேத்திப்
பதனமுடன்கூட்டி நடந்துசென்று பதியாமதீனத்தி லடைந்தனரே

மணங்கொள்மலர்ப்பதத் தபூஷகமாமனைந்தனில்வந்து பருவலர்கள், பிணங்கும்பெருங்கோட்டை தகர்த்திய பெற்றியனைவர்களு மிய மியுயி, ரிணங்கரெனவந்தோ ரவரவர்தன் னில்லம்புகுதுமென்றேவி மல, ரணங்கென்றுலகெல்லாம் புகழோங்கிய வன்னைதிருமாடம்புகுந்தனரே. ௩௭

அன்புதரும்பால ரபூஷகமார் வகத்திற்புகுந்தின்றவன்னைபார்க்கங், கின்பமுடன்சலாங் கூறியபோதிளகும்விழிபெற்றாரெனமகிழ்ந்து தம்பமுடன்மறுமொழியுரைத்துத தனதுமகனுரைதசமூவவங்கு, வெம்புங்கடுங்காய்ச்ச லிருக்கக்கண்டு மெய்சோர்ந்துருகிநின் றழுதனரே.

அன்னனுமறீன்றபாலகர்தம் மருமைத்[illegible]மேனியடுஞ்சுரத்தால், வண்ணமயிலான வுலகமாதா வருந்தியழுமந்த வாறறிந்து, நண்மணி மதினமா நகரிலுள்ளோர் நாயனருட்சேருமுமறுநத்தார், கண்ணின்மணியானமான்மேனியின் காய்ச்சல்தனைப்பார்த்தேகவலையுற்றார். ()

திருத்துமறைபோதுமபூஷகமா திருமேனியிலுற்ற தீச்சுரத்தின், வருந்தந்தனைப்பார்த்த ஜனங்களெல்லா மலர்ந்தமுகம் வாடி மதிமயங்கித், தருத்தங்கியகாத் தரசருடன் சாற்றெங்கெழுந்தாசன தனைவிடுத்தார், வருத்தன்றலேமேகி யுமறிபுறு கத்தாப்திருமுன்னேகபூறினரே. ()

சொன்னமொழிகேட்டு நபியிறசூல் தோழர்பெருங்கோட்டை சூழ்ந்தகைப, மௌனுப்பதிக்கொருதலைவிலக்கா யிருத்திட்பலட யுடனினிதாகவே, கன்னல்வளர்டு மலர்ப்பொழிலுஞ் சடந்துமதினமா நகரிவந்து, மின்னுஞ்சுவைதெளித் துயர்ந்தழகு விளக்குமணிமாடம் புகுந்தனரே. ௫௧

மாடந்தனிற்புகுந் தபூஷகமா வருத்தந்தனைப்பார்த்தேதன் மணிமகனே, தேடுந்திரவிய பொரு ளென்றன் சிந்தைப்பழமே யான்செயுந்தவமே, பாடவிழுஞ்சுரா மிருமேல் தன்னை வழுத்தரும்பால ருளிச்செய்வார், நாடுப்புழாதி யொருவனேவும் நன்மையால்வந்த தெம்மையின்றூர். ௫௨

மைமர்தரிதுகூறமனதுமிக மயங்கித்துயரொளிரடைதயாறித்து
விர்தைசெரிமாலைப்புயத்துதுமான் வீரப்புலியலியார்களெல்லாஞ்
சிந்தசெனவெழுந் துமறுகத்தாப் திருமாளிகைபுகுந்தபூஷகமா
கந்தமலர்மேனிக்காய்ச்சல்தனைக் கண்டுமனங்கரைந்துரைக்கலுற்றார்.

அறிவும்பொறுமையும்வேதவோனசயமுகுந்தறுத்திபுமதபுகல்ல
நெறியுமுகம்மதுநபிதனைப்போல் நின்றார்தமக்கிது போருமோவென்
றெறியுநடலாமென் றவர்களாதி யில்லந்தனிற்புகுந்தவனிடத்திற்
செறியும்பலபல தோத்திரமாய்ச் சிறக்கும்படிதுவாச்செய்தனரே ()

அமுதத்தருஞ்சொல்லா ரபூஷகமா வன்னையிடத்தில்வந் தருட்பெருகுஞ், சிமுதக்குடையாளர்நபியிறசூல் தேவியுலகீன்ற திருவனையார், குமுதப்பதத்தினு ருமறுடனே கூறுமிதுசாங் குணமாகவென், றெமதுட்டருந்தெனு மாசதேவிக் கினியதொருமாற்றமிசைப்பதானார்

எனதுதிருப்பேர ரசனார்தமக் கிதுபோலொருசுர மெடுத்ததனுல்
மனதுசலியாம லொருநிய்யத்து வைத்தாரவிப்புலிவறுமைமேயார்கள்
தனதுபசிதீர நாலுபேர்க்குத் தானமுடுமானந்தான்கொடுத்தது,
வினவுமொருமூ[illegible]பெருரிமை விட்டார்சுரம்விட்டுவிலகியதே. ௫௬

சாற்றுமொழிகேட்டங்கபூஷகமா தாயாருமறுட னுரைத்திடவே
நேத்தியுடனந்தப்படியவரும் நேர்ந்தபொழுதினில் நெடியோன்மறை

யேத்துமகன் றிருமேனிதனி லிருந்தபிணியெல்லாம் பறந்திடவே
பூத்தநறைச்செந்தாமரையதுபோற்புளகமுற்றமனம்பூத்ததுவே ௫௭

மருவார்க்கரசெனு முமறுகத்தாப் மகனார்பிணிதீர மனமகிழ்ந்து, குருவாமுகம்மதுநபிதேவியார் கூறும்படிநேர்ந்தகடங்கொடுத்துத, திருவாரிதியெனு மகசாபிமார்சிந்தைகளிகூர்ந்துதினமும்போற்றக், கருவாமுகிலெனுங் கொடைக்காத்தார் கருணையுடனினி திருந்தாரிப்பால்.

மதினநகருள்ளஜனங்களெல்லா மனதுமகிழ்ச்சிகொண்டெழுந்தராவி,மதநாறியபுயத் துமறுகத்தாப் மலர்த்தாடனைப்பணிந் தீதுரைப்பார்,பதினொன்குலக்கமும்புகழோங்கவே பாராளாசர்க்கே சரியேயுங்கள், சுதனாருமூஷகமாவோதிய சுருக்கிசைவேளா திருந்தநனார். ௫௯

மனங்கள்சிலையானோமிரக்கமற்றோ மறமேதரித்தனம் வன்னெஞ்சரானோம்,இனங்கெடசுறுமாசையுமதுதிருச் சேயின்மலரடியிணை செவிபுகாமற்,றனக்களிதானவறிவோர்நெஞ்சந் தனைப்போ லிடைக்கின் னாநதமோதினோஞ், சினங்கொளயில்வேலீருமதுதிருச் செல்வர்தமையோதச் செப்புமென்றார். ௬௰

கருப்போலருள்வேந்த ருமறுகத்தாப் சரும்பாலகரோதுஞ்சாரத்தினால், விருப்பாய்மனதுகொண்டரியவேதம் விளம்புமெனக்கூற வெஞ்சுரத்தால்,மருப்பாய்மலர்மேனி மெலிதிருக்கு மாற்றமதனாலே மனதிரங்கி, யிருப்பார்புகழ்சேரு பதினவுள்ளோ ரேந்தல்திருமுன்னி லியம்பினரே. ௬௧

உத்தஜனங்கூறும்வார்த்தைகேட்ட வுடனேமகனார்மேலுறுஞ்சுரத்தால், மெத்தமெலிவானவாறுகண்டு விளங்கும்புறுக்கானை விளம்புமென்னச், சித்தமிரங்கிசின்றுமோர்சொல்லுஞ் செய்திதனைக்கூறத் திருவேதந்தனிற், குற்றமணுகாதார் மனமகிழ்ச்சி கொண்டேசிறிதெடுத்தோதலுற்றார். ௬௨

செம்பொன்னகராளுநபியிறசூல் திருவாய்மொழிபோலே சிறிதுரைகோம், அம்பர்மணம்வீசும்பாலகனு ரமுதகுருவெனடுத்தருளியபின், வெம்புஞ்சுரத்தாலென் னுகமெல்லா மெலிந்தபடியாலே விரிந்தோதுதல்வம்புமிகவாச்சே நாளையானால் மனதுகளிகூரமவுல்வனென்றார்.

நாளையெனும்வார்த்தை தலைமேற்கொண்டு நடந்தா ரவரவர்மனையிடக்கிற்,காளையார்மனைதனிற்புகுதக் கதிரோனடைந்துபின்னுதயமா..., வேளைமதினமாநகரமதில் விளங்கும்பிருவனைச் சனங்களெல்லா, ...மழைமதில்வளைத் திறகுலுல்லா லைகுப்றவுலாவின்வந்துசூழ்ந்தார்.

வந்தாருதுமானும் அவியுல்லாவு மந்திரோடங்கலும் வந்தாரெனச், செந்தாமரைமுகத்தாசர்கோமான் செல்வர்தனையழைத்தினிதினைக், மின்றாணிப்புயத்திறகுலுல்லாவிளங்கும் நவுலாவிறுநூதமின்னார் முந்தாணைமெடுத்தோதுமென்னமொழிந்தார்மதினைமநகருள்ளோரே

உள்ளாதாவுடனேஞதுமென்னவுரைத்தபொழுதினிலுவனைசகூர்ந்து, தெள்ளார்பூங்காணை நபியிறசூல்திருவாய்மொழிட்டவென் றெடுத்தோதினர், கள்ளார்மாலமாலிகைப்புயத்தார் ஈபீபுநபியோழுமாரெல்லோருங், கொள்ளாமகிழ்ச்சிகொண் டிதயமெல்லாங் குளிர்ந்தங்கொருமாற்றங் கூறலுற்றார். ௬௬

மூன்றனிறைதூதாலநபி முறையாலநுனியமறையவர்க்குப், பின்னாளவரைப்போலெவராகிலுமெபிரிசமுடன் கூறக்கேட்டதில்லை, யிந்நாளிவரோதக்கேட்டோமெங்களிதயங்குளிர்ந்தோமென் றேததமுகச், சொன்னாவர்மனம்பெருமைதோற்றத்துய்யோன்றிருவுளங்குறையுற்றதே. ௬௭

அவ்வேளையிற்பாலரூஷாமா வரசர்பெருமான்றன் னடிபணிந்து, செவ்வான்மதியாணமதினநகர்த்தெருவில்விளையாடி வருவேனென, வெவ்வாளரசரும் விடைகொடுத்தார்விரைந்து நடந்தொருவீதிசென்று, வொவ்வாக்கொடியவனெனுமெகுதி யுறையுந்தலைவாசலடுத்தனரே ௬௮

இளவல்தனைக்கண்டேவாயல்நின்ற எகுதியவர்தாளிலிறைஞ்சிமனக், களவுதனைநினைந்தறிஞர்தமைககபாடநனைச்சுள்ளே வரவழைத்து, மழலைவயதிலேயுடலமெல்லாம்வாடி மெலிவதென் வருத்தமூண்டோ, பழமைதரும்வேதக்கடலனையீர்பகருமெனப்போற்றிப் பகர்ந்தனனே. ௬௯

பேச்சிலினிதானவாசகத்தாற்பிழைவந்துநுமென்ப சமியாமலே, காய்ச்சலதலேயெனதுதிருக்காயமெலிந்ததென்றுரைத்தளவில், நீச்சுகிலேயில்லாக்கனலெரியு நிரயந்தனில்வீழுநினைவின்படி, வாய்ச்சசந்தனமகிழ்ந்தறிவிழந்த வம்பனொருமொழிமவல்வதானான். ௭௰

மக்குஞ்சாந்தனக்கெனதிடத்தில் மருந்துண்டதைவாங்கியருந்தினீரேற், பொங்குமுட்டல்நின்ற சுரங்களெல்லாம்போகும்பல்பல பிணிகளும்போம், அங்கமடங்கலுங்குளிர்ந்கொளிருமழகுஞ் செறிதருமதிகமாறுந், தங்கமெனத் தகம்பளமொளநதழைக்குமிளமையுந்தளர்ந்திடாதே. ௭௧

மருத்தின்பலமீதெதன் ருணைகூற வடிவாகபூஷ்கமாமடியி,விருந்த
முடிப்பினில்வெளிக்காசையெடுத்தது மருந்துதாவெனக்கொடுக்கப்,பரு
ந்தொன்றியவேற்றையுறுகந்தாப்பாலரிடத்தினிற்கூலிவாங்கப்,பொ
ருந்துவதுமெனக்கியல்போவென்னைப் போற்றிவருத்துவர புகலலுற்
றான். எ௨

ஆதியுலகெல்லாம்படைத்தாள்திருவருமைப்பொருளாம்னையுமதள
வி, லேதுமொருகாசுவாங்கமாட்டேனில்லந்தனில்வாருமெனவெழுந்
து,சாதித்தலைவனாபூஷ்கமா தன்னைக்கொடுசென்று தருத்தில்வைத்
துத், தீதிலுருக்கொண்டோன் அறையதனைத்திறந்தவொருபீங்கா
னெடுத்துவந்தான். எங

எடுத்துவரும்பீங்கான்றனைத்திறந்தங்கிருந்த மதுபானமனைவில்
சையிற்,கொடுத்துப்பருகுமென்றவனுரைக்கக் குடித்தாருடலெல்லாங்
துடித்துமுக்கடுத்துத்தலைகிறுகிறுதெனக்குக் கள்ளோகொடுத்த
னைசலவெனவே தடுத்துப்புகல்வானீதுமதுநோய்க்குத தருமாமருந்
தெனச் சாற்றினனே எச

மாகம்புவியொன்றாய்ச்சிறுகிறுது மயக்கந்தனைக்கொண்டு மதி
மயங்கி,யாகந்தடுமாறிவருவதெல்லாம் ...கின்வெறியாமென்றவராருள்,
ஏகனருட்சேருமுறுகததாபிருதமண்...ானவிளவாசே, வேகமருந்
துண்ணுமயக்கமல்லால் வேறொன்றி...யெனவிளம்பினனே. எரு

அவனிபுகழ்ந்தேற்றவரும்பாலகன் அப்போதெழுந்திருந்தவிட
்விட்டுக், கவனமுடன்வீதிதனிலேகிய காலையிபுலீசுசணத்துடனே,
புவனந்தனிலுள்ள அசுகாபிமார்போலே திரண்டவர்போம்வழியில், ம
வுனமுடனிற்கத்தெரிந்ததிவின்வடிவாய்ததமாறிமயககமுற்றார் எசு

மதுவுண்டறிவழிந்துடல்பதறி மயக்கத்துடன்வாசிறு மறைநெறி
போர்க்கெதிர்சென்றிடப்போகதெனக்கனைக் கொண்டேகுங்கெரும
றுகதொருதெருவில், விதுவென்றழகுறும் அபூஷ்கமாவிதைத்துகட
திடும்வீதியெல்லாஞ், சதிகொண்டிபுலீசுசபிதோழன்மார்தமைப்போ
லவாசண்ணைரிற்றேற்றினனே. எஎ

தேனுந்தியதாமப்புயத்துமறுசெல்வர் கடந்தெருக்கெளெல்
லாம்,ஈனம்விளைத்திடுங்கொடியோனெல்லா இபுலீசுனுமாயவனை
திரவிளந்து,தானந்தருகபிதோழன்மார்கள்தம்மைப் போற்பகல் நான்
குசாமம், மானும்புலியும்போற்றொடர்ந்திடவே மதிசோர்ந்தொருபூவ
காவனத்திலானார். எஅ

தோப்புத்தனிற்புகுந்திருக்கும்போது சோகியிபுலீச தொடர்ந்து சென்று, காப்புத்தனக்கொப்பாய்ப்பணிகள்போலேகாலே தனைச்சுற்றிக் காயமெல்லாந், தீப்பற்றிவிராப்பேர்ந்சீறிச்சீறித்தீண்டப்பயங்காந்திராய்வெகு, கோப்புத்தனைக்கண்டே திரும்பியத்தக் கொடியோன் றலைவாயற்குறுகினரே. ௭௬

கொடியபெரும்பாவிமணிவாயலைக்குறுகிவரும்போது குடங்கைசுமியினெடியகதிர்புகுந்தொகுதியுடனெஞ்சமெனாகிசிரேமியெல்லாம்படியமனமகிழ்ந்தவனளித்தபசுமபொற்கொடிபெனும்பாவைநல்லாள், கடிகொள்மலர்ச் சாதுதனைகிர்தத கன்னிதனையலங்கரிக்கலுற்றான். ()

கொண்டைமலர்சூட்டிமகிழ்நறுகலித் குளிர்தாரணமாகச்சோலமிட்டுக், கெண்டைவிழியின்மைபெழுதிக்காதிற் றிரணமதிக்கொப்புவளியிட்டுக், கண்டைநிகர்மொழிமடமாதிடசழுத்திலணியுபாபரணமிட்டுச், சென்னைடமறவாத குமுதமலர்ச் செங்கைதனில்வளைதிருத்தினனே ௭௯

பொன்னின்குடத்தை[illegible] மேனரப்பொருவுமிளமுலைதனிற்புதியவன்ன[illegible]ணிக்கச்ச[illegible]நமதிபெனுமாரவடங்களபூட்டி, மின்னுண்ணிடையி[illegible] வில்வவிசிதழுக்கனைபாழி விரலிவிட்டே, அன்னநடை—நின்று[illegible]தனிலேயழகுகருந்தண்டைசிலம்பணிந்தான் ௮௰

அரியமணிகொள்ளாபரணமெல்லாமழகுறயில்தனக்கணிந்தபின், விரியுங்கதிர்மாடந்தனையழகாய்விதானமூடன்சோலவிளக்கந்து செய்தே, யெரியுங்கதிர்மணித்திமேறதியினியமதுமலரிணைவிரித்துக், கரியகுழல்மாதைநடத்தியந்தக்கனகமணிமாடத்திருத்திவைத்தான் ()

வன்னெஞ்சகுகிதன்மகளைப்பவன் மாடந்தனில்வைத்துமறையநின்றான், அன்னமெனுநடைக்குயில் மாதியாளங்கந்தனிற்படுத்த துறந்ததே, மன்னர்தபாலர்வெறிபினுமேலமதிபோயொளிர்மதிமனைபுகுந்து, பொன்னினிறத்திருள்படுத்திருந்தபூம்பஞ்சணைமீதிலிருந்தனரே

வண்ணமலரிணை[illegible]லிருந்துமாதுமலரணிதோளைத்தொடவே, கன்னல்மொழியிறள்விழித்தவனைக்கண்டாளெழுந்திருந்தொதுங்கிநின்றாள், அந்தபொழுதவரைசகுடைக்கைத யாசவருவாயென்றனழைக்குதோம், சவ்வமொழிந்தீரென்றுரைதாரணியணங்காதசலுமென் றியம்பினளே. ௮௧

மாடப்புறத்தினிலிருந்தொளித்தியாற்றமறிநதென்றன் மணிமகளே,யாடநபரிவேந்தருமறுகத்தா பருமைமகளைப்போலியாரொருவர், தேடக்கிடையாதுன்மனதுக்கேற்றசிங்காரமான ஜீவத்தன்னோ,கூட்டிப்புதுமலரணைமீதவர்குணத்தின்படிகூடுகெனக்கூறினன். அசு

தசப்பணியாயமான செயற்றனக்கப் பொருந்தினின் துலாத்தமாற்றம் ஜெசப்பெண்டனிலும்பேரழகுர்ந்ததெரிவையுறசேட்டுத்திடுக்சுறுற்றோ வசப்பண்புடனிந்தவுலகமீதிலாசர்மறைதேருமறிவுடையே, குகடபுங்கருணையுந்தரித்தபாலர்சகுற்றதொருவார்த்தை யுரைப்பதானள். அஎ

பதுமத்திருமேவுந்தொடைப்புயனே பாராளாசீன்ற பாலகனே, மதமுற்றறிவிலாகசெட்டியவர்போல்மாறுபடுஞ்சஞ்வார்த்தைசொன்னீர், இதமுற்றாசரொருமமது தங்கையிதனையறிந்திடிலீர்வாளிறு, லுதிரத்தசைவேறேயுடலபவேறேயுனையுமெனையுமேவஞைதத்திடுவார். அஅ

எந்தைசதிராருமக்குப்பொல்லாங்கிட றவருந்தவென்றெனைவிடுத்தாரூந்தன்மனதினிலறிந்துபயந்தொழுகிடப்பீரென் றேருடைமலர்,விந்தையுவாத்தசொறசெவிபுகாமல்செறியின் குணமதமிகுத்தகனுற்,றிரைதமயலபெருக்கவருடனேசெழும் ஞ்சணைமீதிற் சேர்ந்தனனே. அகூ

காந்திமதிபோன்ற வதனமது கலசகிசர்போன் றசனதனத்தில், சேர்த்தமயக்சமுமதுமயசகுந்திரண்டங்கவாதிருமேனியெல்லாஞ், சோர்ந்துமலர்ப்பாயிலிருபேருமாய்கபுதுரைட்டுத்துயில்புரிந்தார், ஆய்ந்தமறப்பள்ளிதனிலேயிலாலமுகுதருமவாறதகூறினமே கூ௰

வாக்குமொழுக்கிடுந்தொனிசெவியில்வந்துபுகதலேவிழித்தெழுந்து,தேங்குந்திரிகையின்மதுவெறிபுக்கிர்ந்துமனப்பீடைதீராமலே,யெங்கியறிவழிந்துடைநொடிகாலெங்கேயிருக்குமோபிவளாமென்னச், சோங்குகடல்மீதிலுடைந்தேதாமென்னச்சொல்லத்தொலையாததுயராகினர்

சித்தங்கலங்கியேவயாகுலுஞ்சிங்காங்,னைப்பார்த்துத்தேன்மொழியா,ரூற்றங்குருவாளிரவதெல்லாவுதாசறன்னைப்பேசல் வீணவினைத்துமகா, சந்தம்பறைதின்றிரணமெய்ப்பியத்தோன்றலபூஷகமாவுரைப்பார்மைத்தங்கியவிழிமயிலேயென்னுல்லாருத்துழ் பிழையேதுமவுல்வாவென்றார். கூஉ

சொல்லுமெனவேந்தருமறுகத்தாப்சுதனாபூஷகமாகேட்கவே,யல்லும்புபலையுமிசழியும்போராழிக்கடலையுமனிதனையும், வெல்லுங்கரு

குழல்மாதுசல்லாள்விரசமதமீறிவெறியினாலே,கல்லும்பொருகாதென் மூலைதழுவிககலந்திர்பெரும்பாவம்விளைத்தீரென்றாள். ௬௩

செய்யாக்கருமஞ்செய்தீரென்னச் சிந்தைதடுமாறித்தியங்கிமலர்க், கையால்முகத்தினிலறைந்தறைந்து கண்ணீர்கலுழவேகதறியழு, தையோவெலைசகுள்ள தவமுமெமஈற னறிவுங்குடிபோச்சேஆயிழையே,மெய்யோவெனக்கேட்கமறுத்துமவள்விளம்பச்சோர்ந்து விழுந்தனரே. ௬௪

சோர்ந்துவிழுந்தாவிபிழந்தவர்போற்றுடித்துப் பதையாமற்கிடந்தருகண்டோர்ந்துமூலையினுள்மனம்பதறியிருந்தகரும் பன்னீர்தெளித்துமலாவேயந்தவிசிறிகொண்டாற்றும்போது பேனியியர்திர்ந்து விழித்தெழுந்து,வார்ந்தகுழல்மாதேயால்விளைத்தவதிவுள்ளதுதானோ வெனகுதந்தார். ௬௫

மறுத்துமவளந்தப்படியுரைக்கவடிவார்வயிற்றினிலறைந்துதிறங், கழுந்துப்பனிரண்டுதரம்விழுந்துகாயப்பதறக்கண்டாயிழையாள்,பொலந்தமுடிவேந்தர்மகனேவீணிற்புழுங்கியுதாவிபோய்விடாமல்,இது தனுபரகசியந்தனைமறைப்பேனிகழ்த்தேனொருவர்க்கு மெனவுரைத்தாள். ௬௬

ஆலமடங்கலும்படைத்தவல்லோனறியாதறிபவனடியவர்கள்,சீலமூலுமனத்துதிப்புமெச்சச்செயலுமறிபவன்மறைப்பதன்றி, ஞாலத்தனிலிலருமறைந்தால்நானறியாமமென்றுரைக்குபபோது, கோலங்கெடப்பங்கப்படுத்திகத்துக்கொள்வாவெனப்பின்னுங்கூறலுற்றாள்.

ஆனைப்பிறகரவனுசிலுமா மரிவைவெனிலுமாமதமேமிஞ்சி ,பேணைக்கொமிஞ்சனுசெய்தாரெனிற்பிந்தாதெழுதோடிப்பிடித்துமனங் கோணைகவரைநூறடியடிக்கக்குருனிமற்றுருவளமானவின்னமை, நாணைதவர்வறியாலிருக்கச்செய்தால்நாட்டிசசிலைவெறிவெயமைகவின்றான் ()

இசையறிந்துகொண்டேன்பாடியா யிருக்கால்விலகாம :விருந்தேரையும்விதனம்பெருகவேவருமகுசர்வெளியில்ராகத்துக் கசைபினைலேபதனைமறவடிதநிகேவெனப்படைத்தோன்குருனிலேயிறக்கினைவைக்தா ; நனமபிலேலாம்பெரும்பிழையை மறைத்தால்மறைபுமேவெனமொழிந்தாள். ௬௮

ஆனலொருவர்தன்ரகசியத்தைபடைக்கிமறைத்திட்டால் ஆண்டவனும்,வீனாதிபசொர்க்கப்பதியுமவர் வேண்டுவரிசையுதிக்கொடுப்

பான், தேனைப்ரவில்கா னுணங்கிடக்கிற் செய்தபிழைபுமறைத்திடுவார்
டென்றூர், மானனிறையானை வெளிவிடாயல்மனறப்பேன்மனப்பிணை-
மறவுமென்றுன். ௱

இறைவனிதுவறிந் தமரோர்களே யெனதிருடைசே ருமறுகத்
தாரிசிறுவன்மதுவுண்டு வெறியினுலே தீதுவருந்திடுஞ் செயல்கள்
செய்து, மறையின்படிகத்துக் கொடுத்திடாமல் மறைத்துப்பதுக்கி
ஞர் மாலிலதநோ ாறையுமபவீஹதிலாக்கிருக்கும் அடிக்கும் வருந
தம்பார்த் திருகைகளென்றுன். ௱௧

அந்தப்ஜுமோ மபூஷகமா வறல்தொண்டல்லூம்கொ கிதனைச், சி
ந்தைமிணக்கமய் வணங்கியநத்த செர்வைக்கினி துரைத் தெழுந்துநல்
லாவிந்தைபணிகொண்டே யமைத்ததிரு வீதிதன்னில்வந்து விளைந்த
மாற்றம், தந்தைக்குரையாமல் அரியகாடன் றன்னைபுகழ்ந்துகொண்டிருந்
தாரிப்பால். ௱௨

தோனகமயிலன்ஜேன் வயிற்றைநக்குட் டுன்னக்கொடுவருந்துகு
ண்டாசத், தேகமடங்கலும்பளபளப்புச் சொறியத்தனமேயொடிந் திரண்
டுவிழமக, தோகணகமேணிக்குறிசொல்லாங் குழுவிக்குணமென்பசநி
யாமலே, பாகுமொழிமாது ரசித்தசெர்ப்பம்பதுமாதமுமகிழைந்தன
வே. ௱௩

இங்கனொருபத்துமடைந்ததற்பின் தேனைப்பொருமொழிந தெரி
வைகல்லாள், தங்ககலையுநச் சமைத்தநுபே தன்மைனையொருபாலன்
தன்னையின்று, பங்கமிதுவருமென்றறியிற் பாகமொருவர்க்கும்பகரா
மலே, கைகளைபயுமூடிமூன்றுமாதங் கோலமனைக்குள்ளே வளர்
த்தனளே. ௱௪

மாமொருமூன்றி லவைத்தப்பன் மவுல்வான்மகளேபுண்மாற்ற
மதைப்பேதமறவானுமதினைகேட்ப் பெரியோரிடத்தினிற் பேசியுன்ற
ன், காதல்மனையுமவர்கள்முன்னே காண்பித்தெனதுமகற் பழித்தா
ரென்றே, யோதுவெனக்கூற பனதுசாணி யுரையேன்றருநர்க்கு மெ
னவுரைத்தாள் ௱௫

சொல்லேனெருவர்க்குமெனமொழிந்த தோகைக்குன் வியாள்
றாகபீபான், பாலலான்யான் சொன்னவார்த்தைகேட்டுப் பொருந்
தாறவேன்றன் விழிகெகெடுமே, இல்லாதெதுந்தோடிப் போடியெனநீ
திதவறியேகிழ்த்தினைதாற், கல்லாதவர்மனம்போலிதயங் கலங்கித்தி
யங்கியே கவரந்தழுதாள். ௱௬

அந்தபுதல்வனோக் காத்திலெலுத தன்னமெனநடந் தாசர்தாக்
தொழுதுபணிந்தேத்து முமறுகந்தாப் தோழானைவே றுந் சூழ்ந்து

றின்று, பழுதொன்றணுகாரா னேவுநின்றபஜிறுதொழுதுவந்திருக்கு
றோ,முழுதுமதிபோன்றமகனேயவர் முன்னைவததிலறைஞ்சியே மொழி
யலுற்றாள். ௬௭

மங்கையியல்லாதமக்கிதந்தும் வரிசைநெறிமார்க்கம்வழுவாமலே,
திக்குத்திசையெல்லாமொருகுடையிற் செங்கோல்செலுத்தியொழிற
லாமே, சக்கென்றிறகுல்தரு நீள்பாறுந் தாதைவிழவீசுந் தாணுவே
யென், பக்கலொருமாதரஞ் சேட்பேரென்னைப் பாவைபுகழ்ந்தேத்தி
காலுற்றாள். ௬௮

சந்திமணியார்பாபூஷகமர் தமசுருச்சனிததிந்தத்ராரணியில், வ
ந்தமரலையிதெடுத்துநின் ன் வளர்ப்பிலேமைமட மயிலுறோசகச், சிந்தை
யிருளிந் துமறுகத்தாய் தினோர்சபையினில் நாணமிலல; திருவு
ரைசெல்லலாமே வென வியடமயிலமறுத்துரைப்பாள். ௬௯

வேலேந்தியசாத் தாசரேறே விளங்குமதிவாசாபூஷகமா, போ
லேயெனதுசேருக்குமனைத் பெருகதமுட லெடுத்தருளுமல்லாந்
பாலோதருஞ்சொல்லா ளெனகொவ்வாத பலிசத்தின் லென்றப்ப
டுத்துமென்னைச், சேலேதருக்கணனுள மதலைதலனேச செய்புகழு
வேர்த் திருமுன்வைததாள். ௭௰

வைத்தசிறுபாலன்றனை நோக்கி வள்ளல்சபிதோழமாரெல்லோ
ரும், பொய்த்தமொழிபேசாபூஷகமா போலாமிறைவன் புதுமைத
னை, மெய்த்தமறைதேருமறிஞராலும விளங்கவரிதாமென் றருளிய
பின், வைத்தகுபிரோர்சனாசிரமறுசகுங்கதிர்வாளுடறிதுகவலலுற்றார்.

ஈனதுமசனென் றனுரையல்லாமலேதோரிடங்களிலேலகவில்லை,
நினைவினொருசமையவர்தனக்கு ரீக்க குருபுரிந்தியான் கொடுக்கவில்லை,
கனைசப்பதிமேவு மதினங்தன்னிற கன்னியுனோனுங்கணடதில்லை, ம
னதுநெணியாமலவையுரைத்தாய்மயிலேயெனப்பின்னுமவுல்வதானார்

எகுதிமாபினின் மடக்கொடியே யெங்கள்குலமுமுக்க ளிளத்தின்
றைதைப், பகுதியுடனிக்குமிகெழுதலாமோ பாலன்றனக்கின்ற ... லனெ
ன்றுய், தகுதியுனகலாலதுதனிலோ தங்கை வறுமேலோ சாற்றுகென
ன, மிகுதிபுகழ்சேரூசாசிர கூற விளங்குமயிலன்னாள்விளம்பலுற்றாள்.

எனக்குவழலாலெங்கள்மாபின்படி என்னைப்பயின்றோள்சொல்
விணக்கினதாற், றனக்குன்றெனும்புயத்தபூஷகமா தன்மேலுளருக்கு
மதியேனென்ன, வனக்குங்குமமுலைமடந்தைசொல்ல வந்தவாலாறே

துரைப்பாயென்றார்,சிலைக்குச்சதிர்வேலீர்சேருமென்னத் தெரிவை
படிப்படி செப்பலுற்றாள். ௱௰௪

வேண்டாக்கருமத்திற்குமதுபாலர் விரும்பியழைத்தென்னைமே
வமனம்,பூண்டாரென்னிலாகுமட்டும் புத்திமதிசொல்லிப் பொருந்
தாதென்னைத்,தீண்டாதகலுமென் றுரைத்ததெல்லாஞ் செவியிற்புகு
தாமற் றீங்குசெய்தார், வாண்டாரணிதிருப் புயத்தீருங்கள் மகனுர்த
மைக்கேளுமெனவுரைத்தாள். ௱௰௫

அழுதுகொண்டுருவெடுத்துவந்த அமுதமொழிவேந்த ரபூஷகமா;
வளதென்றுரைத்தாலென்பாலகனை யுவந்துவளர்த்திடுமொளித்தாரெ
னிற்,றெருமுலைக்குரியதோர்தாயனேவுஞ் சுருகினைத்தொட்டுத்துணி
வுடனே;தழுவியியன துகநபழித்தாரென்னச் சத்தியஞ்செயதுதருவே
னென்றாள். ௱௰௬

கூறுமொழிகேட்டுமகன்மீதிலே கோபமயிர்க்கால்கள்குப்பாயத்
தைப்,பீறிவெளிதோற்றமனம்பதறிப்பேதையொருமாற்றம் பேசலுற்
றான்,பாறுதொடர்வேற்கையாசேயுங்கள் பாலனிவைக்கெல்லாம்பாத்
திரமோ,சீறுங்கொடியவனைதந்தை செய்யுமரியாயஞ் செப்பக்
கேளும். ௱௰௭

விடங்குமணிமார்ப ரபூஷகமா வீதிவிலையாடிவருநம்வேளையிற், ச
ளங்கொண்டிடும்நோய்க்கு மருந்தெனவே சாராயந்தனைத்தான்கொடு
க்க,வளங்கொண்டருந்தியவெறியாலென்றன் மனையிற்புகுந்தென்னை
யலக்கழித்தார், தளங்கொண்டிடும்வேந்தர்க் கரசேகெர்ப்பந்தரித்தே
னெனப்பின்னுஞ்சாற்றலுற்றாள். ௱௰௮

வெறிதீர்ந்தறிந்தபின்மனம்பதறி வீழ்ந்தார்பலிரண்டு தரங்கலங்
கிச், சிறிபேணகியாயஞ்செய்தேனெனச் செங்கைகொடுமுகந் தனில
றைந்து,மறிவாய்தறிகின் றிரங்கினைபோல்வாய்விட்டாற்றினரவர்மே
றகுற்றம்,உறுமோவிதிவசமெனதிடத்தி லுற்றதொருகெர்ப்பமெனவு
ரைத்தாள். ௱௰௯

உண்டாகியகெர்ப்பம்வெளியுதித்து மொளித்துமறைத்தாரிய
ருநவருக்கும், விண்டேனிலை-மூன்றுமாதமட்டு மிகவுங்காயப்பல்
லனதந்தை,வண்டார்தொடைத்திறேரிடத்தினிற்போய் மவுலை
ன்றனைபேசாவசையுரைத்தான், தண்டாமலோட்பதத்தாசேயிந்தச்ச
பையிலடுத்தேனெனச்செப்பினாள். ௱௨௰

உடுக்கத்துகிலெனக்களித்தாளில்லை யுண்ணத்தருமானவுணவீக
லன், வடிக்கொண்டிலகிளிலுதித்துவந்த மதலைதனைப்பேணி வளர்
ப்பீரென்னக், கடுக்கண்டிடனப்பேசுங்கொடியதாதைகண்ணில்விழி

க்கோன்மாட்டேனென, நடுக்கத்துடனின்று மயிலனையாள் நன்றியாச ரோடுரைத்தனளே. ௱௨௧

கடந்தகருமங்களானதெல்லாம் நாயனுமுறுகேட் டகத்திலெண் ணி, மடந்தைதனக்கேற்றமொழிகள் கூறியாசேயுனநாசைபகல் தனக் கே, யடர்ந்தவயதிரெட்டாகுமட்டும் அன்னமூடுமானபருளிடுகேன், ப டர்ந்தமனப்பீடைதனையகற்று விடுவாயெனவேந்தர்பகர்ந்தனரே. ()

தேசப்புகழ்வேந்தானுமதிகள் செய்யமடபானுக சுருளிவெள்ளி க், சாசிலொருநாற்பதெடுத்தளித்துக் கையுபொருமாத்தைதக கொடுத்தி லை, வாசல்தனிலுனைக்கனுப்பினைப்பேன் மதலைதனைபடேணிவளர்ப பாயென்னைத், தேசுதரித்தவேல்விழிமடவாள் திரும்பியணிபாடஞ்சே ர்ந்தனளே. ௱௨௩

பருதுமதலையைக்கொடுபேணயின் நல்வாரசுசாபிமார்களுடன் வெகுசெறிந்துநம்யாசுகளோடன் வீதிதனிலேகியுருபளவு, மீதுசனபத னிலெழுந்திராம ஸிருக்ககொனவேந்தரியப்புகோம், ஆதிரூட்சேருந பிதோழமார் தன்னையுமதுடனருள்வதானர். ௱௨௪

மூஹுசல்நபிபார்கட்கரசான மூகர்மதுநகுல்தம்மாதுலரே, யாசி ர்பனிகந்தேற்றும்நயகமே யகாதினினிதேஇவருமளவும், இருமென்று வாதவாறேதெதனவேயார்களுரைத்தபோதெனதுமகன், சருமர்தன க்காமென்றுசார்கூறக் கலைதேர்சகுபிகள்கவல்வதானர். ௱௨௫

ஆகைக்கலவிபிலுமதுபால நறியிலினிைவிறலடுக்கவில்லைப், பா சிகெஞ்சும்பொல்லாதவனிவனைப் பலிவறத்தினிலாசப்படுத்திவைத்த, தோசதனமெல்லாமவன்தலைமேற் சுமக்குமெனச்சொல்லச் சுருதி மறை, யோசைக்குரலாரைப்பயந்தெடுத்த வமறுமறுமொழி யுரைக்க லுற்றார். ௱௨௬

வல்லோன்மறைபேவல்தனைவிலகி வழிகேடனுக்குச் சனவிலுந் த, பொல்லாதவர்மீதிற்பூண்டகத்துப்பூமிதனிற்றீராதிருக்குமானொ லெ [illegible]த்தனுவ்வருத்தமாகும் எவுமல்கியாமத்துநாளையிலே, தில்லா தெரிந்திமிஞ்ஜனனமென்னும் நெருப்புக்கலசமிறுலடிப்பரென்றார்.

அறமெய்த்தலசாளும் நபியுல்லாவுக் கருககொவைத்த மூசினிங் களை, திறமைத்தலைமையோர்புவிமேலொரு சிறியோர்சனுவுமதீங்கு செய்தால், மறைமெய்ப்படிசகதுவிதித்திருக்க மனதுநெகிழ்ந்துதாம சித்தாரெனின், மூனநகைக்குநபிதிருவாக்கினால் மோசப்பெருநம்பா விடாவரென்றார். ௱௨௯

அந்தமொழிதனைக்கூறுதிகொண்டோர் மாணாடியாலென் னொரு
மைமகன்,வெந்துதழல்வீசும்நரகமதில் வீழாதவர்பேரில் விதித்தகத
னைக்,கெந்தவகையாலுமபுவிமேற்கட னிறுத்துவிடவேணுமே யொழி
யப்,பிந்தவிடமனம்பொருந்தேனெனப பின்னும்வயவேந்தர் பேசலு
ற்றார். ௱௨௯

உலகந்தனில்யாற குலுல்லாவுக் குடையோ னருள்வேதந்தனிலு
ரைத்தான்,விதகப்படுஞ்சமூலொருவர்செய்தால் விதனமூமுங்கத்துச
செய்புமென்றும், கலகத்தினிலதைமறைத்தாலெனிற்கழறுமவருடனு
வாரென்றும்,நலமுற்றிடுமிதையறித்துநீக்களநவிறலெங்ஙன மெலாட
ந்தார். ௱௩௰

நாட்டுப்புகழ்வேந்தருமறுகத்தாப் நடந்துமணிமாடங் குறுகிவா
யற்,பூட்டுங்கபாட தனைத்திறந்திட வேபொறுக்கும்விசைப்பூட்டுப்பொ
ருந்திலதாற்,கோட்டிமையானைபிடித்தென்னைக் குமுதமலர்க்கரகெ
டுக்கட்டவே, திட்டுமணிமேடைமாடகூடத் சோகமுக்கிடென் றசை
ந்தனவே. ௱௩௧

அசைந்துகெடுட்டுத்தெறித்துவிட வகத்தீம்புகுந்தின்ற வரு
மைமகன,வசந்தபுகழ்தாயாரிடத்திலிருந் தொழிலைநதின்றங்கிருந்தா
ப்போ, வசந்தகுணமாறிக்கோபமுடன் மகனையுணவினி மறுமையி
லே,இசைந்ததுணியாவிலொருசெயலு மினிமேலுனக்கில்லை யெனவி
சைந்தார். ௱௩௨

கரும்புண்டிசைபாடுமரபமாலைத் தோன்றவிலவகூறத்தாயமனா,
மருமபொன் னிறம்மேபாலேதனதனென வருகுசருந்திரு மேனியெல்
லாம்,கரும்பொன்னிறமாகிநகுலைந்துகைகாலபதறியே கனிவாயினி
லேவிருப்புமெய்ஞானந்தனைமறந்துமெய் சோர்ந்தெழுந்துபின் விளம்ப
லுற்றார், ௱௩௩

கயிமார்க்கசனகருமிறகுல்சயினார்தமக்குப்பின னொருவருக்கு
ப்பு விதீதினிலொசிபிலெயன வேபுறகாணறனிவேதப் பொருளு
ரைத்தான், அவிபொனாகுவந்தடித்தென்னை உதிகதமொழிக்கே
ளுண்டதையே,செவிதாக்கருமமேதானையினென்னைச் செங்கோலரச
செய்வதானார். ௱௩௪

எனதுமடனைகாணொருகரும மெழிலாய்வினவிக்கிர் வெறுமொ
ழிதனையிங்குரையாமலுண்மைதனைச் சாற்றுவீரெனச் சொன்னாப்
போ,மனதுகினைவாலுங்கனைவினலு மறந்துமொருபொய்க னுரைத்த
றியேன், கனதிபுகழ்நாயன்மறைபிறனை வறநகுமொழி வருனென ௱௩௫
க்கூறினார்.

காஹ்ரகர்நாகர்தலையறுத்த சயிபூபூகப் மதூசபியுரைத்தார், பாகா
ர்மொழிவேதந்தனையோதினோர்பழுது வரும்பொய்கள் பகர்ந்தாரெனி
ல்வாகாயியல்வேத மவர்கடன்னை வருந்துமாதாபினி லாக்குமென்ன,
ஆகாதுறுபொய்களுரைத்தறியே னோயாபூசலுவேன் மெய்யேயென்
றார். ௱௯௬

யாதாலொருமாந்தர்மனதறியே நகைக்கேடுளபொய்கள் நவிலுமவ
ர்தீதாகியபாவமடங்கலுக்குஞ் சிரசாமிருதயஞ்சிலையாய்விடும், யோ
தாமெதனுமாற்றந்தனையறிந்துபொய்களொருநாளும் புகல்வதில்லை தா
தாவெனும்வேதநாயகமே சாதகமொழிவேனுமெனச்சாற்றினார். ௱௯௭

மொழிவேலனைக்கூறுமகனைநோக்கி மூன்றுவொருதாமெனதி
ர த்தில், வெளியேபோய்விளையாடிவருகவென விடைகொண்டெழு
ந்திரகதேதுசெய்தீர், தெளிவாயுரைத்திடுமெனவளப்பச் சிறக்கயனி
மாடத்தெருவீதியோ, யொளிசேர்மணிமாடந்தனிலகுதி யுறையங்கி
ருவாய லடுத்ததேனென்றார். ௱௯௮

சொன்னீரதுமெய்யாமவனிருந்து சோருங்கள்ளியக் குடித்தது
ண்டோ, எங்கோதிந்திடுந்தாதையோவா னெனதுரினைவிளுற் பருகவில்
லை, நன்னெறியாதகொடியோனென்றனசலுக்குருமுருக்கெனவளித்
தான், செந்நீர்தரும்வேலீர் குடித்ததேனெனச் செப்பினார்போதாக
ரைத்தார். ௱௯௯

காவுங்கொடுஞ்சஞ்செய்ததுண்டோ சன்னையெனச்கேட்கக்
கவலுவாரென்ன விரகமதியிலுலகசவில்லை வீணன்மதுவீதவெறியினு
லே, நாகர்தனைத்தேடுஞ்செயலவனைத்தனம்மாலறிந்தாகாரமறியா,
மறுமென்றிறையவல் பொறுப்பாவெனமனதுதனில் நினைந்திருந்தே
னென்றார். ௨௱

ஆர்க்குப்பருகியவெறியுண்டாகி யாசாச்சநுச்செய்தா லவர்கள்
பேரில், உாக்கப்ப ர்தாக்கும் கத்துவிசி யுண்டோ வில்லையோவென
றேதுரைநை நிநாகும்பொருள்தெரிந் திலையோவென்ன வேந்தனும
கா மிய புரோம், வாக்குன்றெனும்பாலா பூஷகமாபாலா முகநோக்கி
[illegible]னர். ௨௱௧

வேந்தனிலிந்தகடப்[illegible]யின் விசளம்சிபாமாயறியேனெனச், சீத
மனைமனிசா புயத்துமறு செல்வாபூஷகமாவுரைக்கக் காதலழிதுரங்
குளிர்ந்நறை கமழுமுகமதுநபியாதுலர், இதம்புதுக்காணையெவ்வு
ரைக்க வேரசையுடனெடுத்தோதலுற்றார். ௨௱௨

உசத்தமறைதோதுக்கொளிபிலைசசே - டுதுமானெயியாரும் அச
லுனசலும், வசந்தகுணமுள்ள யாரகெல்லாம் வந்தாராசர்தேம மானி

னாயில், இசைந்தமணம்வீசும் சுபிதோழமேயென தமக்ன்குச்கு...
தெனவே, யசந்தமனதன்றி குருஞயத்தி லாராய்ந்துபாருமெனவோ...
தினார் ௱சஉ

ஆசாரமுள்ள அபூஷகமாவனையுங்குருதிநேரமத்திலோர், லே...
சான தக்குமுன்டோவென்னநினைவுசொடுசேட் குநோமதில்கோ...
லகபிம துலர்தக குமாரர்குமேலாசை செவியிற்கேட்டுப்,பேசாதிருந்
தாநற், சனங்களெல்லாம் பெய்யுமழைபோல்மின் றாழதனரே. ௱சங

இராஙிச்சவித்தழுதவாவரே யேசனிடக்கினி லூமறுகத்தாப், தரு
ங்கற்பகமெனு மபூஷகமா தமக்குவருமபலாய்த்தனைத்திசொன்ன,வாங்கி
ட்டியதுவா விரூதுநேரம் வள்ளலுதுமானு அளிப்புவியும், நெருங்
கிட்டபூஷகமா வைதிய கோரய்ப்பயனேதென் றுணர்ந்தநின்றார்.

வசந்தரும்புய ரபூஷகமாவன்னமக்குறநிமுடியுமட்டும்,நே
சமதின்பொருளேதெனவே நினைவினுடன்கேட்கநோமதயி, ஞெ
னைசப்பொருளெல்லாஞ் சனச்செய்தோருக் கொருநாறடியென வுரை
ப்பதன்றி, பேசிலெளிதான வகையிலொன்றும் பெரியோரருளவி
ல்லெனவுரைத்தார். ௱சஞ

உரைக்குந்திருவேதப்பயனறிந்தே பூரிஹனஜனமொருமுகமா,வி
ரைக்குங்கடற்போல் விழிக்கசிந்தவேங்கிப்புலம்பிசின் றீதுரைப்பார்,த
ரைக்குங்ககனுக்கும் புகழ்கிறதத தக்கமதலைசெய் தவமிதுவோ, வி
னைக்குக்குமப்புயத துமறுகத்தாப் விசேவதிலையென மிகவாடினார்,

வதனமிகவாடி யழுமந்நேரம் பாவாஇறையவன் வாவிடுத்த,வித
னபலாய்தனக்கெளிபேன் னை விருப்பிச்சபூசெய்து கொண்டேனெ
னச்,சுதனிலவுரைகூறக் கேட்டுடலக் துணுக்குற்றிடிகண்ட தோகை
யென்ன, வதனமகிசாய பூஷகமாவன்னையெழுந்துரையருள்வதானர்

இகலாமெய்வுமூடற்பிறந்தோர்களே யிளமைவயதானவினியமக,
னசலாகியகரங் கிடந்துடலம் நடுக்கமதுநன்றாய்த் தீரவில்லை,வசமாகி
யகத்து நூறடியும் வருத்தமதுதாங்க மாட்டாரந்த, விசமாமடியெல்
லாம்யான்கொடுப்பேனீக்களாசர்முன் னிசைத்துமென்றார். ௱சஞ

கூறுமொழிவேந்தர்க் குரைத்திடலேசோபமெழுந்திரு விழிசிவ
ப்பச், சிறிமனையாரைநோக்கியப்பாற்செல்வாயெனச்சொல்லத்தேன்
மொழியார், மாறுமொழிபேசாதொதுக்கிநின்றார் வள்ளலவரைப்பார்
த்துன்மகற்குப், பேறுகொடுத்திடென் றிறையிடத்திற்பெருகுந்துவா
ரிந்திருப்பாயென்றார். ௱ருஅ

கிலையாமகனாறுகந்தினிலேயின்றோர்சிறுகிடப் பலிக்குக்காக்கி யுலைவாயிலேபூமிசென்னநாகதன்னிலேபோட்டிவிடுவாரென் றுளமுருகி, மலையாய்ப்பதிசொர்க்கம் புகுதலென்றேபாதியமறையேவலதின்படியே கொலையவ்விதிக்கத்து மகனார்தம்மைக் கொள்வேனெனக்கையைப்பி டித்திழுத்தார். ௱௫௧

கையைப்பிடித்திழுத்தேகநோக் காவல்னாரேனையின்ற காவல னே, தொயயுமொளியோனைக்கொடுபோவ்வகைசொல்லுமெனக்கேட் கத்தோன்மலாதேனு,ராயமறவாழும் நபிதோழயாரோனவோரிருக்கின்ற சபையிடத்தில், செட்டியும்பலிக்கதுப்படுத்திருக்குஞ்செய்யகொடுபோ றேனென்னவுரைத்தார் ௱௫௨

மாற்றமிவைகேட்டபோதிலந்தமறையோரிருக்கின்ற சபைதனி லே,சேர்த்துக்கொடுபோகவேணமென்னைச் செய்யுந்தேசயனுகன் திருமனதுக், கேற்றபடி இத்தமாளிகையி னின்றேபடுத்திருமெனவு ரைக்க, வேறறங்கியகாததபசரீயம் வெற்றியமறாசுனாக்கனுக்ரு.

நாயனருள்வேதந் தனிலுரைத்தான் நாளுதச்செல்பாருந செய் தாரெனிச, நாயுங்கலிக்கோபத்துடனவரைக் கனிதனில்விட்டுப்பலி கநதாக்கிச, தேயும்படிபாவங் கொலையகத்துச் செய்தலுதகங்கிருக்கு செய்லை, போயும்படாவிந் திருபாவென் வுரைத்துமகனுரைக கொடுடுத்தார். ௱௫௩

மகனைப்பிடித்துக்கொண்டேகுநேரம் வள்ளலபூஷகமாபெரிலே மிகப்புடையோர்களபதினைக்கர மேவுந்திறல்சேரும் வீரர்களுந், தனைக் கைக்குணமுள்ள மடவாருடன் சகலஜனங்களுமழுதுநின்று, சகலை தத்தோடுதென்னியினறச்சலார்க்குகடலாபெனக்கனிந் தழுதேகினா.

அபூஜகதத்தாவோ யசோதாவினமைபி லருமையாக, மூழு தழுலைக்கால் வணகக முள்ளமூமீனுவர்க்கிலை வருகேச, பழுது படுபட்டாதே விலியல்லாம் பாசகேசையடி படுமூகலுள்ளழுதும்வி திமிதோ விளவாசர்கவெனணமனைஞ்சவித்தமுழுதேகினா ௱௫௪

சலக்கன்திரண்டுசூழ்ந்தமுதுவாற சவிப்புர்வயவேந்தர் தகேகோ பருமமைந்தானபதறிநேர அபூஷகமாவாவுப் ஜீலீசி லிருந்தோரன் டே, இலங்கலபுகழ்சேதது மீனவாசெயித்துக்கொதலையாருடன் ளைமூ க்கிதனவேதக்கனங்கள்பொழிந்திடு மணமுயதுயோர்க்கண்ணீர்சொரிந்தி ருந்தழுதனா ௱௫௫

உபயகடல்போலங்கிருந்தகருமூரிலுளபேருமழுதுநின்ற,ச பையிலாசீன்றமீனவாசர், தமைக்கொடுபோமுன் னிதுந்தியபின்

சலையென் றணைய்யாத அபூர்வசமா சல்புமிகனாணிச் சதியமூப், அனவ
மின்பணிமாடக் தன்னிருந்த மாலைசெவியில்க் தணுமியதே.

௭௯:ய௭ M&9

மைந்தனிரக்கிகின் றழுதசந்தமா தாதிருக்கா ழிரேனநீடவே-சிந்தை
தடுமாறி மதிமயக்கிச்சேணிவீழ்ந்தாரன் கன்றுபோல, விந்தைமலர்
முகந்து சாப்பிடப்போ லெண்ணெயுழற்பாய்ந்த விதமகமுந்து சிந்த
விழிநீரு மாகக்கேங்கிச் செமமனைதனிலமூழ்ந்திருந்தார். ௭௫

இருவன்றிருநாமந் தவிராதெடுத் தோதாமகனேக றுமித்திருசகுந்
சருவந்தணிதிகள் முப்பாயமூந் சலைவத்துகிலெல்லாங் சமூறதுமெ
னைச், கருவந்திருள்மேக கொடைக்ரதார் கவலுமுனைகேட்டுக் க
லக்கமுற்றுண, பருவந்தவிராதா வயதுமொருபத்தென்பதுசென்ற பா
லகரே. ௭௬

கலங்குமிருதயக் காவிதன்னைக் கண்டோர்மூகம்வாடிக்கலக்கமு
டன், றிலங்கும்புகழோரே யொருபோதிலுந் துறவாத்திருபேணிச்சுத
ன்தம்மை, கலங்கொண்டணியாடை தமுமைமென்ன நவின் றீருடல்
நாணி நமேக்கமுற்று, சலங்கலணிருப்புகழ்ந்தோனை வாசருமதப்போ
தருள்வதானா. ௭௭

உவரிக்கடல்சூழ்ந்த புவியில்மாந்தர்க் குற்றவர் அத்தச்செய்தி
பெற்று, நவரத்ந மாலைபுத்திரருல்லசினர்மூகம்மதுவேதனமப்பே,
கிவருக்குழுதுமா மறைவெற்பு யேகன்சோதித்தானென் றேவல்தன்னை
தீ, தவிரதசகுமோகான் சகருவீட்டாற் றக்கோன் றமக்குற்சாதென
மொழிந்தார். ௭௮

தன்மாயுண்டி டுமென்சென்னைத் தேடாத்தலைவன் கல்தனைக்கிந்ததிரு
மருணைதந்தாசருனைசேட்ட க்கதிர்சொல்லுமன்னியனீஇபோமென்றமாத
ந்தாசின்றார், விமையர்திருவுக்ல றுதிமாமூம ஸ்வீயாடியபுயத்தபுல
கமா, கமையமிருகண்ணீர்தாவணிந்த சேவகனாடக்கெலுங் கமுறினமே.

பொறியுந்துகிலுரிக் தொருகீழ்றுடை புனைந்துகடர்விசிய பூமா
மா, மதியந்தனைராகுங் கேதுவும்போய் வளைந்தசெனாமைம வருத்த
முமுலுந், சதியின்பயமூம்வர் தொனிருமைக் குதன்னைமறந்தாணிதாகப
தறி, விதியின்பயனேவென் றழுதமூதா விழிநீர்தாவாடி மொழிந்தனமே

கண்ணீர்சொரிதழு திரக்குவளைத்தார்ப்புகல்வர்கண்டாகமெல்லா
நே, தண்ணீர்தனிர்த்தேறுமறு மதிமமேனைத் தளம்புவதுதெரிந்தவனியு
ள்ளோர், பண்ணார்மொழிதிருப் பாலனிசப்பாமிபட விதிப்பயனேவெ
ன்ன, விண்ணோர்பதியெங்குர் தொனிகளாக்கவிதனம் பெரிதாகின்
றழுதனமே. ௭௯

டு

அப்போதிறைவன் கைறத்திலேயதிக மஸ்மிக்கத்தனை வோ ரு, மெய்ப்பாவரூம்பாவகனையிந்தழுதக்கமினாத்தலே தெனவிளம்ப த், கப்பாதுரைபேசு மூறுகத்நாட்சதரு சவிராமற்றூணியில், குப்பாகி யமகன் றனைபேசத்துக் கொளருமினாத்தவி தெலக்கூறிஹெம். ௯௬௬

இறைவனிசைகூற நானே வர்களோகன்மைறத்திலைசத்திடுவார், அ றைபடக்கூல்கூழ்த்த புவிபெ த்தி எசருராறின்ற அபூஷகமா, சதிவை மகத்துக் கொடுக்குமது சன்னோந்தெரிசித்தவருவோமெனா, கிள ற காபுசழுநாயன் விடைகொடுக்க செதிசேர்மதிலைத்தி மிறங்கினரே. ௯௬௭

மாதோ மதினமாநகர்தனிலே வந்தபஜிலிசை வணங்கிருந்தார், ஆ லோ கொணடக்காத் துமறுகந்தா பருள்வர் அபூலகு தனையவழத்து நினேர் இலதமாமெனா துநிரச்செல்வர்தமக்சத் செய்வதறருந்தா லைபுனைவல்லாவ்கேளுருவர் தருமதலைவெனச் சார்ந்தனரே. ௯௬௮

அவனிபுசழ்ந்தேத்தும் ஆண்டகைதம் அருமைக்குமரனை யடியே ன்றனைக், கவலைமறக்காந்திக்கொடுக்கக் கல்புபொருந்தும்மாகடை நான் மட்டும், புவனத்தனிலிந்தவழ்மதுபோல மாலெனச்சொல்லிப் புலம்பி னின்றான், மவுலமுடதுள்ள துமறுகத்தாப்பவுல்வாபூலகு மகிழ்ந்த தவே. ௯௬௯

அரியசெல்வர்தோர் எாயகனுக் கருமையலவோர மாகைகமிறந்தே மிபுமாநகனிவிருந்தவன்னைஞ் செய்ததவினையவ னருட்சோலா, மறிய னுவோதன் மூத்திக்கைக்கு பொருவன்மறைவோவல் சவையறுத்த த், கரியகாகதறிவேகமெயிற் காலத்திடப்பமரன் றேதினரே. ௯௭௦

எனதுஇருப்பானர் சாகுலந்த இடருக்கருமத்திற் கேசாதி அவ ன அருமகியென் மூகத்திச்சைக்காய்வருகசந்தனைச்சொல்லி யடித்தாயெ ன், ஒனு குதலமெனா மழிநதெரிவு மோசிநுக்கிரையாவா பெனவனை நகை, கிளவக்கனன்மெழு கைவிருக்கேதாமெனட்டு நெஞ்சு ஒதின மே. ௯௭௧

செஞ்சமீருபாக அபூலகென்போ னின்றுமலைவதனிலெனியே ந்ககு, தந்தசகொனவருமபூஷகயாதான மெலக்கனணிதாமெலெழுகக் குஞ்சரமேவடிச்சிலகதம்பவி கருத்திப்பாதவித் தழுவதுகன், டின் செல்லெனுமவேதருமதிகத்தா மிரக்கியழுதபின் னீதுணைப்பார்.

கன்னனின்மணியேயென் னுயிரேயென்றன் கருத்தேயருமைமறக் காவிடமே, பண்ணைவிநருல்தவ் ருனநெறிச் சமுகுமக்குள்ள தாகைமிஞ ல், ஊனுமெனதாசையுன தக்கமகைகப்புகுதாயல் காவலருள், நின் னைமுடன் சொர்க்கப் பதிதனிலேசேர்ப்பாரெனனன் நீவுஞ்செப்பமுடிபூர்

அருமையுமகனை யாளுமைக்கிலகிய டியாதிருந்திடிலமிதந்தித், பே
ருமையுடையதோர் சாயல் முன்னே பேசமுகமா ளிப்போதவிப்போ, விரு
மையுமகினி லுமையடித்தா விருப்பருஞ் சொர்க்கப்பதிதனிலே, யுவி
மையுள்ளநல்லோர் குடன்கூடியே வாழ்வுளகவிமைவாழ்ந்திரு மென்றார். ()

குடத்திகிசிகிம்வாக்கு மங்மேன்றிக் குகூடும் டிதிரேனர் குலக்கி
னக்கத், திடத்தினுலலோடு மூமாறுகக்கம் செப்புமொழிகேட்டுத் திகி
கைமூற்றுக், கதித்தின்றிமிகபோ லக்ஷ்லுகமா ஈங்கவிச்சொரித்தாவிக
லைதுகோப, கடத்தைகெறிச்தீதிக் குரிசிலமை கயண்பூவியால் கவில்லதா
னர். ௩௫

மூர்க்கனெறிதப்பா நலைகுயானுமன்னர்தவத்தினுல்வரும்பாலனை,
யர்க்குமேபோருதாத காரியத்திமாகப்பரித்திபல்பருளியனைத், தீக்க
மூடலைவர்த்தித்தமெல்லாத் திபோன்றங்கக்கெ வடுவருகதிகலைப்பா
சக்குலைட்டவை புகழ்ந்சாவிமைபயவ்பூருகுதனையேவிருர், ௩௬

வகினையமுளிவிறப்பியாககோ மூகைமழுறருண்டமலர்க்கைத்திடம
திபுதிருநாறி வாக்கிமிகக் வகிலந்தனிவுகோதாகருளிகைரு, குரிசமூட
னேகுப்பெருமமாதாச் சூடாசநீனைக்கவ்விருத்துவர்து, குருசிமெலை
அருமைசிதகாமி அருமைமாவியரித்ருமினி மூதுநிமைக்கை ௩௭

நூக்கப்பரிவேளந்த ருமூகைத்தாம் கதறுவியவள்ளலைமுகுமா, பங்க
யப்பிமகதாமூதியமாட்டுப், வீதனைக்காவுதபமித்துவொன்னைச், சிக்கப்பு
விபவியுனைச்செயமிலமிகதத்தாலேதிவிலங் கைவ்லைவைத்துஞ், செங்கைந்
தருமெலனுடைசத்திகாயாமுக்கெலைத்தமக்கேதமதியலைப்பார். ௩௮

ஜூசேனுமசி கமகக்குமிட்ட வரிபலாப்பே பமிரோ மடியாருந்துர்,
துர்யோரலவிட வீர்ரிலமேரு மிவைத்துக்குக் கடறுசெயதுகுத தொழுதிருவ
தார், வைகுமெனுரசய லமியுகடயகவடபுதனைக்கண்டே கருதினைகூர்து,
செவ்பூகெனுமிக வூ தீனைமாற்றிமிய வேல்மிம்பதலவிகன் மிகக்கிகாடு
த்திடல். ௩௯

திருத்தமூடன்வேத மருவலவல்ல சிமரணிபுறுகிம் நமியுடமேல, ம
த்திருமூபுமுற்ற மூகைக்காலுத்தம் மனவைக்குறுபானிர் கொடுப்பிமென்
னைப், பொருத்தமிகுமாயில் கவிகைக்கேட்கப் புதியோனெனவசொமன
னைதக்கினைது, கருத்திலமூல்செய்தே வெனவுலைத்தார்க்கத்தன் றகுந
லைதக்கருகித்தானே. ௪௰

செருப்பாகிடக்கேண்ணி தலையுண்டக்கிதீதியறிபாத கம்றாத்தன்
போல், முதுப்போலகளிபமூலமீதிச்சி தர்மைப்பெறுத்தி தர்சதி

யும், விருப்பாயிறையவன் செயலெனவே மிகவுஞ்சபூறுசெய் திருந்தா ளால், இருட்பாலவருமடாலா மெல்லாமறுத நிறைம்யான்றகுத்தது ண்டாகினான். ௫௮௨

தருமைநபியஃகுபருள்பாலகர் தாணியுகழ்ந்தேற்றும் யூசுபுமை, அருமையுடையாமற்றமயன்மார்க ளாழ்ந்தகிணற்றினிற்றள் ளிவிடத், திரு மெய்யுருநதயு மிறையவன்றன் செயலென்றிருந்தனரதுவல்லாமல், கருணைவிழியாளுர் சுலைஹாவெனுங்கள்ளியவர்மீதிற்காதல்கொண்டே,

உரிமையவர்தமக் காவேனென ஆரிலுளமாதர் வசையுரைக்க, வ ருமைகலைத்திருமெனக்காதலாய் மடித்தொட்டுழ்ந்தனன் மறுத்தனு, விருண விலங்கிட்டுச் சிறைச்சாலையி லிருத்துமதறகெல்லாம் சபூறு செய்தார், பெருமையுடையதோர் நாயகன்றன் பேறும்றகுரத்தும் பெ றவேண்டியே. ௫௮௩

பேறுதருமிது றீசாம்மைப் பெற்றகோடியல ஹெரு[illegible]பிரோ, வி று படவெகும்கருப்பிலிட நெஞ்சங்கலங்காமல் சபூறுசெய்தார், வீறு தருதியுமுடையநாயன் வேதநபிதம்மை மிகமகிழ்ந்தேயேறும்புகழ் நலமவருககீர்த்தி நின்னதெனமாந்த ரிசைக்கொணர்ந்த. ௫௮௪

மற்றநபிமார்க ளவரவர்க்கு வல்லோன்பலாய்கலை லாவிடுத்தான், இத்தங்கலங்காம லிறையவன்றன் செயலாமெனவெண்ணி சபூறுசெய் தார், கத்தன் றுனியாவில் வருத்தங்கண்டு களங்கப்படிவாழ்வு தனைக் கொடுத்தா, னுத்தமகனேநீர் சபூறுசெய்தே யுடையோன்கலாவுக்குப் பொருந்துமென்றார். ௫௮௫

பொருநதுங்கலாவிதி யிதனல்வெகு புகழுண்டழியாதபொன் னு லிலை, யிருந்துகெடுங்காலம்வாழலாமென் றோதலுமதுகத் தாயம்பத இருந்துமிசுமாயில் குழுபானசெயச் சித்தமிருங்கிறு ராசையாலே, வருந் தும்கலாவுக்குப் பொருந்திநிற்பன் வல்லோனபியாணை யெனவுரைத் தார். ௫௮௬

வசீலைசாமோம ஹுமறுகத்தாப் மவுல்வாபூலகு தனையழைத்துறி கரியமறைபோது மபூஷிகமாசெங்கைதனைப்பிடித்திழுத்தேகியே, தெ ளைசவெகுதகிடுஞ் சனுச்செய்தோளைக் கிடத்துமிடத்தினிறபடுத்துமெ ன்னா, தரியுடன்பிடித் தவன்கொண்டுபோய்ச் சோராதவிடத்திற் கி டந்திலையோ. ௫௮௭

கிலைப்பிடித்திழுத் தோடிவந்து நிலத்தேற்கிடத்திடு மாறுபே லுக், கலைவப்புகழுமான் மதங்கமழுமெய்நிலமீதிற் றேய்தல்கண்டே, செய்து, தரித்தான துயரமெல்லாருஞ் சொல்லமொருவர்க்கு மடங்க

கி, யுலனைவக்கிணையுடன் அப்பூலகைப வொறுக்காதடிப்பைபவென்றிரு,
னரே. ௱௮௮

அடிவென் றுரைத்தபோதனுலைப்ப மாசர்பணிந்தேத்தும ஆ
ண்டனைகையோ படியிலிவரைந னடிக்குமந்தப், பாங்கினைபடியேது பகரு,
மென்னை, நொடியோன்மறைதனி னிருந்தவண்ணம் செஞ்சமிராங்காமவ
டியெனவே, வடிமாளரசும் துமாத்தபோதில் மனாங்கொண்டரு மிக,
தோரடிபடித்தான். ௱௮௯

அடித்தபொழுதினிலபூஷகமா வரும்பொன் னிறம்போதன்றமே,
னியெல்லாந், துடித்திட்டுக்ககளின் றவாகள்மேலே சொரிதெறித்திடச்,
சோர்ந்துவீழ்ந்து, படித்ததிருவேத விளக்கேயிந்தப் பாரிலொளியேன்
மேற் பாரமேக, மிடித்தயிடிபோல்நின் றடிக்குமடி வெம்மாற்றுமோ,
ஆமெனவுரைத்தார். ௱௯௰

அரவேவுனாகேட்டுப் புசமுடையோ ராதிமுகம்மாது கமிக்கிறக்கு
ம், வரிசைப்படுக்கினோ யோதிபபாராய் மகனேயெனவேந்த ருலைதி
டவே தருவினிசர்பாவா யெளியேனுடற் றனிலோரடிபடத் தனைய,
தந்து, விசக. திவெல்லா மிழந்தேனென னின்டாரசர்பின் னிறைப்ப
வுற்றார். ௱௯௧

ஞாலத்தனில்சனு வருந்திதேனுனை கைவெடுத்துநா னடிபடி
யென், மேலமைறதனிலரியகாயனுலாத்தானெனக்கு றவுரைமறந்தே,
வேலைந்தரும்வேத வாய்மையோரே யிறகுல்மூகம்மதுமா தலரே பால
னடிநாளும் பொறுக்கமாட்டேன் படிகின்பவுத்தாவேனெனமொழிந்
தார். ௱௯௨

மகனேபுவிமீதி லதாயுபட்டு மவுத்தாய்முடிந்தீராலுமிறத்திற் கட
கனேர்பணிந்தேத்தும் சுவனமீதிற் சான்போன் அடிதனைக் கிணைகாது
டிற் ஜகனமெனுநெருப் பதுதனிலே தாழ்வீரெனச்செல்லவது தருமம்
தெறி, பகர்நேர்தரித்திடு மபூஷகமா அடிப பீர்மனமபொறுத திருப்பீரெ
னென்றார். ௱௯௩

இருப்பேனடியுமென் றுரைத்தபோதன் கேத்தலபூஉகு தலைபேயவி
னோர், பொருப்பாமெனுமபுய விடிக்குநிகர் போலேமறுக்காத்தா ரடியடி
த்தான், கருப்போலருள்காத் தபூஷகமா தன்மேனியிலுள தொலிபாக
நோ,குரிப்பாயுரிந்திருந் தவர்களமேலே யுதிரத்தெறித்த தொலிந்தாடி ௱௯௪
யதே.

சோரிசடையெல்லாந் தெறித்திடவே சோர்ந்துவிழுந்திடு பால
னாமரியெனுங்கொண்டை காத்துப மூமறுத அடியெனவுரைத்த

விற்ப தூரிக்கையில்லா திருக்கும் அடைப்பவஞ்சைகள் தடியடித்தான் மீனை நிகமழ்ந்தேனீ மிகுப்பிலிட்டு வெந்துவமழ்ந்தாற்போல வீழ்ந்தனரே

வீழ்ந்துமறுக்கெழும் அனைத்திணைச் சேதவிளைச்சேவியன் றிருத் தாதையே - காந்துமனெருப்பிலிட்டெரித்தனைபோற்சாயமடங்கலுமே துகின்றூ -சாந்துசெறிந்திடும் புயசேனயுந்தன் தாளையு - லுழம்மன பூம்வெந்து-தீயந்துசருகுதென் நடூலகளைச் சினக்கொண்டடியென க்கெசப்பினரே ௧௯.

சிங்கமொனும்வேந்தருனைத்தபோது சினங்கொண்டவன்பத்து அடி யடித்தான் - மரக்குல்தனிலிருந் திடிவீழ்ந்து வன்னிதனில்வெந்தவா றுபோலே-அங்கத்தனிலுள்ள தொலியெல்லா மசண்டுகைபுகளாறுந் துவீழ்ந்த-பங்கந்தனைக்கண்டே வானவர்கள் படைத்தேனைவினிலும் வைப்பமொனுர் ௨௦

எங்கள்தனைப்படைக் காருகின்றவசுபெரியோனே யினையில் லாசேன -வங்கமுதவாரிப்புவனம்போந்து மதினகர்வேந்தர் வாத்தால் மக-சிங்கவொனும்மலர்படிம்வருகதந தெரிந்துபுவியினில் நீறுசெய் கிளா-மங்கமனைவைக்மாறுமொன்று ஆகிபெரியவனருள்வதானுன் ()

வல்தனைமாறுவினைமோயார்களே மெவருமழியாமலிருக்கவல்ல, காவல்தருமென் நன்றிருப்போதிலைகாதலது கொள்ளக் கடவதல்லால் - ஆவ லுறவாருமனைவிமக்களைவனிபொருளயீஇலாவசையெல்லாம் - பாவிலினி ருளுக்கிமசெய்தேவபதறப்பறிந்தெறிந் திடுவேனென்றே

செஞ்சொல்மறையேவல் தவிராமலே சேயமுழுதினை யொருகு டையில் - வஞ்சமற ஆளுமமுதத்தாய் மகன்மேலடங்காதவாஞ்சை யினும் நஞ்சமகவீதிற் போனைசோசுந்திப்பொருவனைப்பேர் நீறு றுமதோ-கஞ்சமலர்ப்புயன் கருத்ததனைக்கொளும்படிவிட்டேனைசுற்ப னையே. ௨௧

எழுதுமுறைதப்ப மூடிபார்த்தென்ன விதமச்சலிவெண்ணி லென அபேரில- முழுது மீசியங்கொண்டிருந்ததனுல் மூபலுந்தவத்திருல்ல தபோலவங்கேடிம-பழுதுவருமதது விநித்ததற்காய்ப் பதித்தாம்வருத்த மபார்த்தறிந்தேவென்னைத்-தொழுதவப்பேறுக் குரியதொருதுய்யோன் திருவுளமாகினமே ௨௨

உமதுக்கென்னையல்லால் ஆகிறத்தி லுவப்பொன்றிலக்கண்டபா மைப்பிறந்தசமருந்றிஇம்மி தனிலவாதந் கல்புதன்னைச்சோதித்தறிவே

ஸ்ணச்சாருக்கீபேற்றும் அபூஷகமாத னக்குபலாய்விட்டுச்சோதித்த
தால்-ருமார்திரனோமேயுமதுகினைவறிந்தேனைவல்லோனருளினனே

நம்புமடியார்கள் பிழைபொறுக்குநாயனிவைகூற நலம்பெருகுஞ்
சொம்டானைவோரு மறுமொழிகளொன்றுமுரையாமலினிதிருந்தார்-அபா
தருக்கஞ்ஞானர் படவெழுதுமதுகாபூஷகமாவடியாற-கொம்புமலர்பறித்
தெரிவித்த சொன்னகையெனத்தானதயுடன் கூறுவார் ௨௱௩

பாலாவெளியேனையடியாமலே மனதுபொறுத்தீரால் பதிசெய்வி
ட்டுத்-திவாக்தாமான தேயமெல்லாஞ் சென்றுபிழைப்பேனென்றுவர
த்தடவே-சேவாகியவள்ள லுனைப்பாரேன்றன் குலதசிற்சருபருநதே
னுமகனே-ஆவாலுனைப்படி முடியமட்டும் அடிப்பேனென்பின்னும்பா
காவதானுர் ௨௱௪

அடிதன்கண்க்கெல்லா மடித்தும்முடிந் தாவியாக்குன்டாபிருவி
ரும்பாதெ-நடிக்கள்-இருவிழுந்த நபிபிறகுல் தனுசாபதிசைத்தி விசுரான
னுமாம்-வெடிக்குமலர்ச்சோலை பதினாகர் விட்டுமறுசேயதத்தாபிறுமா
மாலடிக்குமனைறயெகல் தனைத்தவிரதேர் மாதுபொருந்திடே மோதிய்
பாயென்றார் ௨௱௫

சொன்னதாபூரகு பதினோர்தடி சோமாதடித்தபோதபூஷகமா-தன்
றைலடங்காத வருத்தமுடன் தணணீர்தருவலமூத்தினைவருததத்-தென்
னோர்திருமேனி நிலமபுருளச் சிக்கைகலங்கியின் பெருகிருந்தா-வெவா
ன்னோர்க்கசனியேதரையபாவா வொருவாயப்புனமைலைக கருணுமென்
றார் ௨௱௬

பாவனிதாவேண்டு மெனவுரைக்க பாலர்தனைச்சேர்கிப் பார்கனக
சேர-பாவனிததாளமாமுமறுகத்தாபருகாலசவணிபிலிருக்கவைகள் போனி
ப்பிறையாமற் கொடுபபிழைகள் பிதாவினைதநீடொசுதசெல்லாம் சே
வனிலம்மராக ளதாபுசெய்யுந் தியமங்கதநிற் புகுவசென்றே ௨௱௭

வசக்புருந்தேள்கள் தவனத்தாலேங்காவுவரர்ந்தட ஸ்சருக்கப்பே
று-வரகமும்பிழுந்திடும் விடங்களுடன் ஊணமொனந்தே திரு சோரித
ன்னைக்-காகநனிவெடுத் தவாகளூன்னே காண்பித்திடுவார்கள் வா
தல கிர்-தாவென்றனதவாங்கிப் பருகமுகத்தனைகளகழுன்றனை நனி
லவிழுமே ௨௱௮

மறுத்தமவாங்கத் தகன்க்தாலேவானந்தனைப்பார்க்சமேசப்போ
லை-கறுத்தாக்கலைக்குமேற் றேற்றமன கண்டேபனங்கனி சொனை
டசடியே-னொறுத்துமுடியாத தவனமெல்லாம்பேருபசுழித்தவனி

புசிப்போமென்னத்- திறத்திநுட்பேசும் வேளையிலேயவர்தம்மன்றதி யாயச்சொரிகுதிடுமே ௨௭௬

நீயால்மணப்புபெய்யும் பொழுதிலவர் திங்கத்துத்தவனுநந் நீரா மலே,வேயாகாசத்தைத் திடப்பமெய்ன்ன வுரைததுமகனே யானுமகதிர ங்கி-லாயாலருந்திடும்புனல்தநதேனுல்மறுமை தனிநற்குந்தீராதென்றே சாயாப்பல. வேகத ரபூஉஹமே தாங்காதடிப்பையென் றேவினனே.

வெவ்வொழுதினி லிருபதாயிரங்கொடித்தனன் அபூஷகமோ-காவுதடு மாறி மேனியெல்லாம் ஙைகதுவிழுந்தபின்னெழுந்துசொல்வார்-பாவலர் போற்றும்பாவாசற்றே னாயவடிகளச்சென் மொழியுரைக்கத்-தயவொ மருள்வேந்தா மகனேயென்றன் கருத்தேயெனைப்போற்றிக் கயல்வாதி ருனர் ௨௭௭

அங்கிரதவாதிகளாதினே ராகேசநெடுங்கால் மதாப்பட்டு-மங்கிதி றங்குலைந் தாண்டவனோ வருத்தந்தனைச்சற்றே மாற்றிவெய்யன்-பங்கினி ரக்காவென்றுரைத்திலார்பலனேனதவர்கள் முன்படுவினையற- நிங்க ளெனும்பால்விரகேனைந்திருவாய் மொழிந்தடியெனவுரைததார்

வரிச்சத்துரைாஜ நனாத்தனிவில் மறுத்துமிருபதைக் கடியடித் தான்- குருச்சொற்றதிாத பாவாக்கனலைக கூப்பிட்டொருமொழிகூ றனுற்றா-கசிசக்குபோர்கட்கரியேயுமணமக்கட்டித்தழுவிக்கண்குளிர் கூடலே-பிரசத்துடனென்னை முடிவுவாருமென்றுர்புவிவேந்தர்பேச லுற்றார் ௨௭௮

ஆசைமகனேயென் கண்மணியேயருமையுடன்கட்டித் தழுவியி ருதம்-பாசமுடனன்றாய் வளர்த்தேனப்போபடிமேலடியெல்லா முடிந் ததற்பின்-னேசமுடனுனதுமாசாவாய்நெறி பின்வளர்ப்பேனென்றரு ளிப்பின்னர்-நீசென்றபூலோகோ டுரைத்திடவே விரைந்தாங்கவன்முப்ப தடியடித்தான் ௨௭௯

அங்கதிராசகவிழ்நிவப்புற்றபூல்கடித்திடி படியிறைலே-வனைக்கு கிரிப்புராபூஷகமோப்பாலாதனைப்பார்த்து மகன்னளவி; லிரக்கமபிரிந்தி ரேவெனவுரைக்க வுரைப்பாமகனேயா னுரக்கிரலகி- லுரக்குங்கியா மதநிலதாவெனமீண்டுரைததங்கடிப்பாயென் றேதினனே. ௨௮௦

சொன்னாவனுறப்பதடியடித்தான் சோர்ந்துநிலத்திவ்வீழ்ந்தெழுந் துசொல்வார்-மன்னுவிடுமெனைப்பயந்தொடுத்த மாதாதிருப்பாதநதனை தரிசித்-தென்னுவிதிபாகும் வருத்தமெல்லா மியம்பிவருவேனென் னுண்டிடவே-பென்றுர்பதியுடன் பூலோகமும் புகழ்கேஞ்சமறி ஞபுகில்லதானுர் ௨௮௧

கன்குலமுந்தோன்றுமதிபோலெனகள் கருத்தினிருள்நீக்கவரும்பாலனே,யெனகள்குடிக்கெல்லா ருமாந்தே யிறையோன்மனறதனிலிருந்தவன்னம்போக்குறும்கதறுமுடிந்ததம்பின் பரிவினுனதன்னை யிடத்தினிற்பார்த்து,தங்களுடன் சலாமொழிவர்யென்னச்சொல்லிமலர்வாய்விண்டமுதலனே. ௨௱௫௪

மருமுடிவேந்தருமறுகநதாப் வாய்விட்டழும்போது மறையுகுமாள்,விகடமூழுங்காயிர்சிராழுருள வீசும்படைவேந்த ரவியுல்லாவு,மகடமிவர்தமக்குமோவென்ன வழுகாரமூதபோ தமரோர்சகுஞ்சகடமெனச்சூழவனோந்திருந்தஜனங்களனேவோரும்மழுவதானார். ()

விலங்கும்பறவையுங்கடல்மலையும் வெய்யோன்மதிலானுமேதினியுங்,கலங்கும்படியழுதிரங்குமது கண்டவயவேந்தர் கருத்தடங்கித்,துலங்குந்திருமேனியுருககுலைந்துசோர்ந்து கிடந்திடும்பாலகனைப்,பெலன்கொண்டதியென வுரைத்தபோது பிந்தாதவன்ஐம்ப தடியடித்தான். ௨௱௫௬

ஐம்பதடிவிழும்போதுநல்ல அழகாரபூஷணமாவுடலக், கும்பியணிவிட்டெரிகததுபோற் குழைந்துநிலத்தில்வீழ்ந் தெழுந்தரிய, திம்பமாகியபாவாவேயென்றனக்கு மவுத்துவந்தடுத்ததிப்போ, திம்பாதனைவிட்டுப் பயணமாவே னென்றன்சலாமுமக்கெனவிசைத்தார். ()

பாலரிவைகூறக்கேட்டுமறு பகர்வாரென் கண்மணிமகனே,காலனுமதாவிவாங்கியேகுங் காலதனில்நந்நம்சபீபிறகுல், ஆலநபித்தமைதெரிசித்தீர லருமையுடனென்றன் சலாமருளிக், கோலமலர்ப்பாதங்காணமையல் கொண்டேனெனச்சொல்லுமெனக் கூறினார்.

மவுலியுமறுரைகேட்டுப்பாலர் பாவாசியுடனுரைப்பேனெனப், புகலவந்நேரம்உமறுமனம் புழுங்கியழுதகந்தனிலடக்கி, அபுலகெனும்பபல் தனைச்கூவியே யடியென்றுரைத்தனரறுபதடி, சவிகொண்டடித்தனனுடல்பொருமற் றரையின்விழுந்தெழுந் துகாப்பதானார். ()

ஏகனபியுல்லாதோழமரே யிறையவனருட்சேரு மசுகாபிகாள், போகந்தனியாவினுசைவிட்டுப் போறேன்புவிமீதிலுமதனவில், ஆகந்திமாறி வெளியேன்மன மறியாமற்செய்யுங் குறைகளுண்டேல், மாகம்படைத்ததோரிறைக்காகவேமனது பொறுப்பீர்களெனவுரைத்தார்

அகிலம்புகழ்ப்பாலருரைத்தல்கேட்டங் கவர்களுமறின்றவரும்பாலரே, சகலபேர்க்குமோர்குறைகள்செய்யாத் திருவேயெளியோர்களதாபமே,இகலுக்குமிரோர்கட்கரியேயெங்கட் கிருகண்மணியெனுமி

ளவரசே, புகலுமொருகுறை நீரெங்கட்குப் புரிந்ததில்லையென்றன் ராசைநோக்கி. ௨௨௪

கடற்பாரிடமெல்லாம் புக்கவருங்கருணைக்குரிசி[illegible]துபால ர்,படப்பாதகமான வடிகளெல்லாம் பட்டாசினமடி[illegible]க,புட நபாலிடமில்லைதிருமறையிலுண்டாமடியெல்லாமெளியே[illegible]த்தி டப்பாலடிப்பீரெனவுரைத்திடவேசெங்கோலாசமறைக்கதுரை[illegible] ௨௨௫

பரிதிமதிவானம்புவிகளெல்லாம் படைத்தாளிறைவன்வேதத் திலே,யொருவன்பிழைசெய்தா லொருவனைத்திற்குத்தராத்செயவது ண்டோ,வல்ல, கிருபாசுகாபிமாசோகங்கள்நிகழ்ந்தாநிருக்கவென்ன நிய ப்பின்னர்,சுருதிதவிராதாபடியெனவேசொன்னதொழுபதாமடியடி த்தான். ௨௨௬

தாங்காதெழுப்தாமடிகளிலே தருமக்குணப்பாலர்தசைகளெல் லாந்,தேங்காய்செரித்திடும்பரிசுபோலச் சின்னகுஞ்சினமா[illegible]தெரிந் துவிழப்,போங்காலிதெனப்பயந்துபாலாபுதியோன்றனக்காகவெளி யோன்செய்த, தீங்கானதுபொறுத்தருள்வீரென்னச் செங்கோலாசம றைப்பதானர். ௨௨௭

மாற்றுலுயர்ந்திடுங்கனகமேமென் மனதின்றுயர்தீர்த்த வொளிக் சமே,பார்த்தார்பசிதீர்க்குங் கனியேயுன்னைப் பழிமேலடியாம விருக் கெனெனிற், நீக்தாவியபொல்லா நாகத்திலே தியங்கிக்கிடப்பாயே யென்றாகி, யாற்றலுடையயோர்க் கலனுமறன் கடியென்றழுலகோ டருளினரே. ௨௨௮

ஆகிாருட்டுதின்மாதுலர்தாமருநெப்பொழுதென்ப தடியடித்தா ன், சோதிப்பிரசாசமேனியெல்லாஞ்சோர்ந்துபடவுடன்றுடல்துடி த்து,மதிவிக்கவிளிவிழிந்து வீழ்ந்துபனதயாமந்திட ந்தனர்கண் டோருமறைதேருமறிஞரெல்லா மோயாதிரங்கிநின்றழுதனரே. ௨௨௯

தன்னைமறந்தரென்றழுதமாதறந் தாயானவர்கேட்டுத் தாலை ப்பூம்,பொன்னனிகர்மேனி குழுகிமனம் புழுங்கிநிலத்தினி லறைந்து வீழ்ந்து,பின்னர்நெடுநேரமுணர்வில்லாமல பின்புநினைவுவந்தெழுந்தி ருந்தே,அன்னைதனைக்காணுதேசவென்றே வன்பாய்வளர்த்தேதுணொ ணவழுதார். ௨௩௦

நாவிகமழ்ந்திடுமேனியெல்லாம் நையநிலம்புரண் டழுமந்நேரம், ஆவியுடன்பாலரெழுந்திருந்தா ரமென்றுரைகேட்டங் காவலுடன், காவிமலர்போன்றநேத்திரத்தர் கமீபுமுகம்மது தேவியாரைக், கூ வியெனக் காகவொருமன்றுட்டுக் கோமானுடன்சென்மன் றது கூறுவார். ௨௩௧

அச்சமுடனிருப் பாலகாமே லடிந்துமுடிந்தவவ் வடிவல்லாம
ல்;மிச்சமிருக்கின் றவடியொன்றென்றிற் கோதுமிலைறவனுக் காகவொ
ரு வறஞ்ஞானம்சுடம்ருவுமிருப்பதுவொன் கைகமருள்கோன்புராப்பதுவும்,
இச்சையுடனிர்நக்கணக்கின்படிக் கேணைசர்முன்னியம்புகென்றார்

இயம்புமெனச்சொன்னவார்த்தைதனைக்கேட்டே யிரகுல்முகம்மதுதி
ருத்தேவியார்,நயம்புண்ணியந்தேறுவ கருத்துடைய காரியிருபேர்கள்
தமையனுப்ப, வியன்பண்ணெனுவியாறுத்திருநகரம் வீதிகடந்துசென்
றுதாவாய்ப்,புவனங்களுமடிமீதிற்பரித்தலோகம் புகழ்குமாசர்முன்னிலை
மைப்பதானார். ௨௩௩

மசாரலயந்சூழ்ந்தபவிசிடத்தில் வடிவுந்துணைப்பாடு மறைநெறி
யு, சீராரொருந்தாங்கா ணறைந்ததை நீதிக்குமரன் மேலாதாவாயச்,
செகராசர்கள்போற்றுமாசர்திருத் தேவியுரைத்திமொற்றமெல்லாம்,ப
காமுனம்வேந்த ருமறுகத்தப்பரிவாய்ப்பார்த்தெதிர்பகாலுற்றார். ( )

துன்சமூறுநற்பாலன்றனக்கிரங்கிச் சொல்லுமதங்கியான் பாத்திர
மல்லவோ,திங்களொளிவீசுப்புகழுடைய செல்வர்திருத்தாய் போல்
நூறாயிரம்,பங்குதரிப்பங்களுண்டெனக்குப் பகருமகன்மீதிற பலகந
ருண்டோ,ரக்குல்சிழல்வேந்தர்திருத்தேவியா ரறிந்துமிவைசொல்வி
வாவித்தார். ௨௩௪

நல்லதவர்கூறுங்காரியத்தில் நானுமுடன்தையாயிருக்கவென்றால்
வல்லபுகழ்நாயன்கைக்கூலிக்கு மனதுபோருங்காலிம் மற்றவெல்லா
ர், அல்லிசிகர்கூந்தல்மனைவியார்க்குமாலநபிதிருத்தேவியார்க்குஞ்
சொல்லென்றனுப்பிவிட்டடியெனவே சொன்னாரவன் தொண்ணூறு
டியடித்தான். ௨௩௫

தொண்ணூறடிவிழும்போதுடலந் துடித்துப்பதையாமற் றுன்னு
க்கிலாமற்,மணநாறுமலர்மேனித்தடிகளெல்லாஞ் சாட்டைதனிலொ
ட்டித்தசையின்வீழ்ந்து, புண்ணுமெனக்காண்ட் துருகியோடிப் போ
யதறிந்திருந்தடியெனவே, கண்ணுறுதொழும்பதத்தாசர்கூற நலக்கந்த
விராமமடைத்தனரே. ௨௩௬

வீசும்பகிற்றுப்பத்தடியினாலே மேனிவடிந்திலென்னென்புசோ
ற்றைப்,பாசமிறகுல்தந்தோழமாசே பாரிலெனிமேன்றின் றொருக்கா
னேன்,வாசம்கிலேடாணியாமந்துறான் கருமட்டுமைவிட்டு மறைந்தீர்
என்னைப், பேசுந்திருமணிவாய்மூடினூர் போமாமேங்கிமூகரே ( )

ஆரார்க்கரசாணவுமறுசத்தா பலயக்குராலாகவுமுமபோது, தரி
சைத்திருவேதந்கோணைசெப்பும் வள்ளாலுநாயனும ஆசிப்புவிப்பு

விரைசெயபுயவேந்தரசனுசைனும் விறல்சேர்நபிகோழ மாரெங்கௗை
ருந், இரைசெய்கடலார்க்குப்பரிசுபோமல சிந்தைகுலமபெருத தரூவ
தானார். ௨௩௯

மதினைந்தனிலாண்பெண ணனைவோர்களும் வாய்விட்டிரைந்தை
யோகோவெனவே, விதனம்பெரிதாகவழுதாரந்த வேதன்அலியே
மூந்துமழுகத்தாப், சுதனென்றுலமெல்லாம் புகழ்கடசுருந் துல்லா
தகினரூஷகமா,வதனந்தனைப்பார்க்க நிறைந்தசீவன் கண்டாராமிக
மகிழ்ந்தனரே. ௨௪0

சீவனுடன்மேலரிருந்தாரெனுஞ்செய்திதனையறிந்தசுகாபிமார், ஆ
வலுடன்மனப்பீடையெல்லாமமன்றதினிமேலேதடியெனவே, பாவ
ளிலை ராகமெடுத்தோதியபாலர்பிழைத்தாரென்றுவகையென்னும்,வா
விதனிற்குளிததிருக்குசேம வல்லோன்அலியுல்லாமவுல்வதானர். ()

எங்களிருகண்ணேவிளவரசே யினிமேல் மனஞ்சலித் திருக்க
வேண்டாம்,பொங்கும்புவிமீதிற்கடங்கள் தீர்ந்து போச்சின்றுமக்காரி
புகழுண்டாகச், சங்கையுடனகைந்திடபிடியாய்த் தழைத்திட்டருப்பீ
ரென் றுரைத்தாரப்போ, செங்கைதனைததிருமுகமேல்வைததுச்செங்
கோலரசும தழுதனரே. ௨௪௨

மனனரிரக்கியேயழுகவங்கு மதியாரசுகாபிமார்களெல்லா,மென்
னாகைகபாலராலியுட னிருந்தாரெனமனமகிழ்ந்திரமற், றன்னிலழு
தாரென்றவரவரே சாற்றவவரிடசலிப்பைபகிகதிப், பொன்னென்றெ
னிர்பாலரிருகாமும் பிடியென்றபூலகோடுரைத்தனரே. ௨௪௩

கன்னலெனும்வேதவாசகத்தார் கைனைப்பிடியெனவாசர்சோமா
ன்,சொன்னபொழுதினிலலிப்புலியார் சொல்வாரரசர்கள்கேசரியே
தன்னேரிகரில்லானருளும்வேதந்தன்னிலுளபடிதீர்த்துவிட்டார்,இன்
னந்துறையேதுபுகலீரென்ன வேந்தலொருமாற்றமியமபலுற்றார். ()

ஓங்கவுலருகவேகடல்சுவற வொன்னார்புரிசைகளுதிர்ந்துவிழ வா
ங்குமொழிந்திடும அலியுல்லாவே வல்லோன்மறைதனிலிருந்தவண்ண
ங், தீங்குவருந்ததிடுமசனுவின்குக்கும் செய்தேனொருகுக்குஞ் செய்ய
வேண்டும், சங்குவினையானமதுவுண்டதற் கெண்ணைந்தடிகொள்வே
னெனக்கூறினார். ௨௪௫

கள்ளுண்டதற்கின்னமடியுண்டெ னக் காவலர்கூறக் கருத்தழி
ந்துபுள்ளென்றுயர்பரிக்கதிபாலி புதியோன்விதியோவென் றயர்ந்து
விட்டார்,வள்ளலெனுங்கொடையுதுமானுமெய் மறந்துப தவித்தழு
வசானர், எள்ளலறுவாததஅசுகாபிமா ரீறுதந்தார்கடலார்க்குந் தவை
மையாததே. ௨௪௬

ஐயோ திருப்பாலர் நூறடிக்கு மாவிழைத்தாரென் றகமகிழ்ந் தோக, துயயோ என்வாவிட்ட சோதனையோ சாந்திப்பொருளெனக் கேற்றதுவோ, கொடியார்வாள் பிடிக்குங்குரிசில் நீ இக்கிதுபோதும் போதுமென, மையார்கடற்சூழ்ந்தபூமியேபோற்று மதிலுவடங்கலும் பாதவித்தார். ௨௪௭

செய்யநீனமாநகரிலுள்ள தெரிவைமடவாருஞ் சிறியோர்களுந் தமையென்றிருள்மனக்காபிர்களு மனதுகலங்கிநின் றழுதார்கண்டே, ஐயமறவைமாளுவோர்களு மபரர்பறவைகளுநேர்வனமும், வையுமனதுடன கியாமத்துநாள் நடுக்கமதுபோல நடுங்கியதே. ௨௪௮

நடுக்கம்பெரிதாகவழுமங்சோம் நடத்துசெறிநீதக் குரிசிலுடல், விடுக்கமூறுமேனித்தொலிகளெல்லாம இடியாமடியிநு லுரிந்துபோய் நோர், தொடுசகுநமபெல்லா மறுக்கும்போய்நற் சோரிதனாமீதில்வடிந்தேட்டவே, வொடுக்கநதசையெல்லாஞ் சமூன்றுபோச்சென் றுறுதி பெருமபால ருரைக்கலுற்றார். ௨௪௯

ஷரூபுறற்றகிமெனும பெயருடை யாத்காபொறுமையுங்கொடையுமுள்ளோன், சபூறிலுடனெனக்கிரங்கினீரேற் றனியோனுமதரு விரக்கமாவான், மவறுபொறுத்தெனக் கொருமன்றாட்டுத் தந்தாலுமக்காகி சொடைதருவா, ஹுவபூத்தலந்தன்னை நபிதமக்கி லோகந்தனின் முதலிறக்கினனே. ௨௫௰

இந்தவகைபால நுரைக்கிடவே யேகநபிதோழ ரமறுகத்தாபமைந்தரெனவந்தநவமணியே வல்லபொருளோவும் வழிநடந்தாற், சிந்தையிசைமுபருட்கொடையுஞ் செய்வானடவாதார்நீராகில், லெங்கிவிடுவாகாணிரக்கமெல்லா மேலோன்பாமென விளம்பலுற்றார்.

இரக்கம்பொறையேசனிடமல்லாமலெனக்குத்தகுமோவென்றியம்பிப்பின்னர், நார்கருக்கனேனர்க்கும்பிரியமான நாட்டமுறும்பாவலார்தனைப்பிடித்தே, யுரக்குமபெரும்பாவந்தரித்தமது வுண்டோர்தனைசுததுசசொள்ளுவதென், றிருக்குமிடஞ்சனிற்கொடுபோவென்றங் கேசுதலஅபூலகு தனையேவினர். ௨௫௨

ஏந்தலுரைத்தபோ தபூலகென்போ ஸிணைவல்திருக்கரந் தனைப்பிடித்தே, சேர்ந்தமதீனமா நகரிலுள்ளோர்சிலன் றனைப்பிடித்தேகுமவரைச், சோர்ந்துபாதவிச்சமுகமனத் துணிந்துநடந்துசென் றவ்விடத்தில், சாந்தென்ருளிர்மேனி பூழ்திதோயக்கிடத்தமனமோடித்தனம்பினனே ௨௫௩

தனம்புப் அபூலகுதன்னைக்கூவிச் சகைசாதடியெண அரசர்சோமான், விளம்பும்பொழுதினின் மனதிளகிவிடாமலொருபத்து அடியடி

தான், பழம்புண்டனிற்காய்ந்தநேசம்போய்ப் பாய்ந்துதுளைத்திடும் பரிசுபோலே, யுளம்புண்ணனிற்காயம்பொறுக்காமலே யொருசொல்ல ரகருக்குரைப்பதானார். ௨௫௪

வாரம்பிரியாதகிருத்தானதையே மைந்தனிசயதாமனாகருகி, யீமற் றனிற்காய்ந்தநெரிபதுபோலெரியுதமாமலெலளியனவி, யூர்ந்தெ ழுக்காலின்விதைக்கள்போலே பொருளுகடுப்பாகக்கடுசகுழைதன், வார மணிப்பாலரினிதுகூற அண்ணலுரைப்பேதருளலுதானார் ௨௫௫

வேண்டமிநுவென்னக்குருனுயத்தில் விளைகுஞ்செயல்செய்தக னமத்திறகாய், ஆண்டோன்வாவிட்டானுகிறத்தில் அதாபென்றாசர் சோனழுதழுது, தாண்டாமணிவிளக் கனையபாலன் றுன்பந்தனக கேங்கிசதுயராழிபிற்றுணடாகனாதெரிந்திலியமாறறந் தருமக்குமா ருக் குரைப்தானா ௨௫௬

அடிக்குப் அடியெல்லாயபொறுத்திருந்த அருமைக்குமானையமா ரோருக்குப, படிகருஞ்சிறப்பானபுகழ்தரித்த பரிவேவெளியோர்க்கு ம்பாற்குடமே, வெடிக்குமலர்மேனிவருந்தமெல்லாம் விட்டுசுவாத்திய ம்பெருவீரொரு, நொடிக்குளெளக்கூறிப்பாலகனை நோக்கியொருமா ற்றம் நுவலலுற்றார் ௨௫௭

எந்தன்மனமுனக்கிரங்காமலென் னிகயப்பெலனாக்கியியல்பறை யின், வந்தடிசெய்யப்பொருத்தமாக்கும் வல்லோன் றனக்கெல்லாப் புகழ்ச்சியுமே, அந்தமுடன்சுக்கூறருளியென்ற னுசைமகனே நல்லா னிமுதமே, சிந்தைதனிலுளவீனமெல்லாந்தீர்த்துவிடுவீரென்றா ருனரே ௨௫௮

பின்னுமருநவருமதனவிற்போயசிர்முள்ள நாயனுமை, ஆன்ன மூவரம்மதுநபிறகுலானைதுனியாவுக் கிரகை யில்லை, மன்னுயிரக்க ங்களாகிறத்தில் ஒரு தந்தைகசெங்கும் பொருத்தமல்லர், பன்னுமு றைதேறுமதியேயெனப் பரிவின்மறுமொழி பகாலுற்றார் ௨௫௯

அரியகியாமத்துநாளிலுள்ள அதாபிலமூந்தாமவிருவனையும், உ ரியசுவாத்தியமாக்கிவைத்த வுடையோன்றனக்கெல்லாட் புகழுமென் ன, வரிகொள் மலர்மார்ப ரிடைவிடாமல் மகனேகவிமாலைமவுலுமெ ன்றார், சிரியபுசழாளர்க்கூறுசெயது மேலோன்கவிமாலைவனிசம்பி னரே ௨௬௰

தக்ககவிமாலைவப்புகலுநேரந் தனியோனமரோர்கள் தனைக்கூவி யேய்மக்கநகர்வாழுந்தலைவர்யுளவள்ளலுமறுகண் மணியாமெனத்தி சகிலுளபேர்களபகழ்ந்தேற்றிய செல்வரபூஷகமாபேரிலை, துக்கமிக வாபசோதனையைத் தூத்திவிட்டேனெனச்செல்வதானுன் ௨௬௧

விட்டசலாவுக்குமனம்பொருந்தும் விதமுமறையேவல் விரும்பி யவர், பட்டவருத்தமுஞ் சுக்கூறுசெய்தபரிசும்விழியாலேபாரீரின்னம், நட்டமுமும்பேர்க்கு நலமருள்வோ ஞானையெனதருள் றகுமத்தாணை:யிட்டமுடனவரிருபேருக்கு மீந்தேன்சுவனமும் றகுமத்துமே. ()

இனிமேலொருபோதுமெனதடியான் றகுமத்துமறுமேற் கோபமில்லேல, துனியாத்தனிலவாப சன்விளைத்த்தோஷமுடைகலும்பொறுத்தேனெனக், சனியாகியநாயனுரைப் க்கேட்டுக் ககேஹுரடங்கலுங் கருணைகூர்ந்து, நனியாயபுதுமைகொண்டிருந்தாரிப்பால் நன்றியுமறிது நவில்வதாஹுர். ௨௬௩

செப்பும்பத்தடிபோசமற்றத் திறமாரடியெல்லா மடியெனவே, தெப்பமனதுகொண்டொருவைவந்தடி செங்கைபொறுக்கவேயடித்துநின்றான், துப்பைரிகர்மேனி அபூஷகமா துய்யதகப்பனார் தமையிளித்துத், தப்பென்றுரையாதுன்பமொன்றாலுந் தண்ணீர்குளிர்ந்தாற்போலிருக்குதென்றார். ௨௬௪

நாவுதனிலொருகுளிர்ச்சியான ருகத்துடம்பெல்லாம் பூரிக்குதென், றுவல்சுவாத்தியங்கனைத்தேடியதட ங்கிற்றெனதுமேலடிகள்பட்டுத, தாவுமவருத்தமுங்கர்ணையெனன்றன் தாதையெனவருபரசவென்னைக்; கூவுங்குயில்போன்றாசமுள்ள குமாருரைத்தபின் கூறலுற்றார்.

எல்லாப் புகழ்ச்சியுமுடையதொரு வேகனருளிய ருகத்தாகும், பொல்லாக்கெனும்பாவமடங்கலையும் பொறுத்தானழியாதபொன்னுாரிலே சொல்லாலடங்காதவரிசைசகளுஞ் சுகமுந்தரஜாத்துக் துணையில்லாத, நல்லானருட்செய்தானவன்புகழை நாவிறவாமல் நவிலுமென்றார் ௨௬௫

நவிலும்ப்ரயோசனமானபேறு நாதன்புவிமீதி லிருந்தாலுமாம், கவ்லுமவுத்தெனும்பெரியகட ன்கழித்துப்பரலோகக் கண்டாலுமாமவுலுப்பெருவாழ்வுதருவாரென்ன வரிசைநெறிசேருமுமறுகத்தாபபுலகெனுமவன்றன்னைநோக்கி யடியென்றுரைத்தபோ தடித்தனனே

பெறுகாரணவேந்தரும றுகத்தாப்பேசமுனைக்கு றெழுந்துமனந், தறுகாலடித்தன னேரைந்தடி தன்றற்றிருமேனி தானெடுங்கிச், சிறுகால்காமென்றும்உசுப்பில்லாமற்செப்புங்கவிமாவும் அயாரமலே மறுகார்புவியசைதனையொழித்து மறுமைப்பதிகசெழுந்தருளினரே ()

வீழுந்தருகியுந் தரித்தபாலர் மேலசம்பதிசொர்க்கத் தெழுந்தரு
ளும்வாறுதெரியாமலுமறுகத்தாய் மறையின்படி யடிகுறையுண்டென
க், கூறுமொழிகேட்டுவிழிகள்புனற் கொள்ளாதபூலகுகோவென்றவே,
தேறுமனதெல்லாந்தி கொள்ளாமற் றியங்கிப் பாதலித் தழுதலைனே()

புலம்பும்அபூலகதன்னைநோக்கிப் புதல்வாருனக்குழன் குடும்ப
த்தோடக்கும், நலபுண்ணியம்பெரும் சிறைசகளும நாயனருளலான் ச
லியாதென்றாரு நிலம்புகின்றபயத்தாலே திணைப்புழுந்தேறவூர் திரு
ப்பாலகர், தலைமேல்சிலமானசுவர்க்கலோகந் தனகருப்பயணம்போ
ய்ச் சேர்ந்தாரென்றான் ௨௭௰

சார்ந்தார்சுவனத்திலெனுர்வாசகந் தன்னைச்செவிகேட்டுத்தலை
மறந்துசோர்ந்தாருடலெல்லாம்படபடென்னத்துடித்தாருதுமானும்அ
லிப்புலியும, வார்ந்தாரெனக்கண்ணீருவர்ந்து வடியததிருமன மயங்
கிவீழ்ந்தார், திந்தாரணமோதுமதீனமெல்லாஞ் சிந்தைதடுமாறிப் புல
ம்பலுற்றார் ௨௭௧

திட்டமறையோர்துங்காலோசையோசிவந்தமுகம்வாங்கோதினெ
றியில், காட்டமுறுமனப்பூரணமோ நல்குங்கொடையோபூந்துகிலுடை
யோ, தோட்டுமலர்வாசமன்னயதிருச் சொல்லோபுகழ்சொல்லத் தொலை
யாதெனக், கூட்டஞ்செறிவீதிமதீனமெல்லாம் கோதாரியாகப்புலம்
பியதே ௨௭௨

முதிர்மனவில்லா திலமையார்களுமுகிலும்பறவையும் வனவன
வுந், சதிராகிபதினைசமலைகடலுந் தலரியிலுள்ளோர்கத ரனேவோர்களு,
மதிசார்திருமுகப்பாலகளுர் மவுத்தாகியமாற்றங்கேளையறிந்து, கதிரோ
னழல்வீசுஞ்சுடலுருகுங் கியாமத்தநாளிபோ லானதுவே ௨௭௩

மாந்தர்னேவோரும்பல்படைப்பும் வருத்தமுறுங்காலை மதிமறந்
து, சோர்ந்துவிழுந்தியமூகறுகத்தாப் துயர்நீங்கவெழுந்திருந் துணர்வு
வந்து, சாந்துமணமவிசுபாலகரைத் தாங்கியெடுத்தேந்தி மடிமேல
வைத்து, மோந்துமலர்வாயைய முத்தமிட்டு முகத்தைமுகத்தில்வைத்
தழுதனனே ௨௭௪

நபியுளர்பகம்மதுநபிதமைப்போல் நல்லமறையோது வார்க்குமே
ல்லே, அருளுரைசெய்யுந்தருத்தீபெங்கே மதினயரிகாமேனி வடிவ
மெங்கே, வியனிலொருவருக்கியாமமட்டும் வேதமுறைப்போலேவிளா
மபலைகளே, ஜெயகாமூலகத்துமகனேயென்னச் செங்கோலாசுபமழு
தனனே ௨௭௫

தாமரைத்திருப் பூப்பத்தழகுஞ் சலசமலர்போன்ற முகத்தழகு, மாமென்றுலகோரேறுங் குணத்தழகு மருதக்கனிவாயி னழகுமகிழ், நாமக்கொழுவெனும் பிரகாசமுந்தோன்றுதகவனநீரோசை யுண்டாம், காமமொழிந்துபோய்விடுவோரூதல் நாயன்விதிதானோவெனவழுதார் ()

கண்ணின்மணியேயதின் குலக்கொழுந்தே கல்புப்புழுமேயென்றழுதபின்னர், அன்னைல்மனந்தேறி யபூலஹறபே அவிபத்தகளை மிச்சமிருக்கு தென்றார்; அன்னுறுங்கணைக்கிலொருபத்தி யிருக்கு தெனக்கூறவியலரசர், கன்னுறுமறையினல்சுக்கூறு … றனக்கெல்லாப்புகழுமென்றார். உஎஎ

புகழூர்புகழ்ச்சியுமரியவேகப் பொருளுக்கெனச்சொல்லிப்புகழ்ந்தென்றேக-மகிழ்பு புதல்வனாகவியாமட்டும் வையந்தனகநேற்ற மாகவைதந்தே, யிசழும்பெருபாவங் களையுந்தீர்த்த இறைக்குப்புகழெல்லாமென்றாரப்போ; தெருகிழுநரித்திடுமெதயானைக்கு நிகாம்அலியுல்லா நிகழ்த்தலுற்றார். உஎஅ

புலியிலடங்காதபெரும்பாதகம் பொருந்திமதயானை தனைப்பிடித்துக், கெவியில்வீழ்த்தாட்டும்பரிசபோலக் கெடுத்தமதுபானங்கொடுத்தபாவக, குவியலெல்லும்பொல்லாக்கொடியவனைக் கொணர்வீரென்றார்சிலதியர்கள்; ஈவிகெட்டிடும்பாவிதனைப்பிடித்துச் சாலைவழியாக்கிகொண்டுவந்தார். உஎகூ

கொண்டுவருமபோதங்கிருந்த கோமானுமறவிதம்மைக்கூவி, தண்டுமருவார்களுமுடிசிதறத் தாக்குமலியேஅம்பலசனைச், செண்டுமணமலர்மேனியெல்லாஞ் சிறப்புத்தரும்கபன்செய்தடக்கக், கண்டுவருமடியிவனைப்பொல்லாக் காவல்தனில்வைப்பீரெனவுரைத்தார்.

வைப்பீர்கடுங்காவல்தன்னிலென்ன மன்னருரைத்தபோ தவிட்புலியர், கதப்பீர் சிலந்தென்று சேவலர்கள் தனைப்பிடித்துச்சிறைதனிலடைத்தார், பெய் யிரோவருமுமறகத்தாப் விரும்புந்திருப்பாவர் தமைபெடுத்து, மபோவிருண்டபூக் குழல்மடமான் வைகுந்திருமாடம் புகுந்தனரே உஅக

பாலர்தமை நோக்கி யரசர்கோனும் பதிவிலுளபெரும் பாதாபமாய், வேலிகாகத்திருப்பொருந்தும் வீடுதனில்வந்ததேதெனவே, நீலவிழிமனூர் மனம்பதறி நீற்குநோக்கிலுமறுகத்தாய், கோலமலர்மேனிப்பாலகனைக் கொடுத்தார்நீடுக்கமுற்றழுதனரே உஅஉ

அறிவுக்கடலேயின்குலக்கொழுந்தே யழகுமதியமேயாரணமே, மறுவற்றிடுமதாரமையீசிய மகனேபுகழ்க்கொருமணிவிளக்கே, நெறி

தப்பிதமான கொடியவன் சொல்லிசமென் றவன்கையின் மதுவுண்டதா
லுறுதிப்புவியாசையிழந்சரும் பான் னூருக்கெழுந்திரோ வெனவ
ழுதார். ௨௮௫

இந்தார்முகத்திருமகனேயன்னே டிணங்கிவிளையாடும் பாலரொ
ன்முலை, வந்தாலென்மனங்கிடுக்கிடுமே வருபபாலசர்பணி சாயதிறந்
தே, யெந்தோழிங்கேபோனாரென்று லேதுமொழிவேனென்னிளவ
ரசே, நற்றாமணிசொர்க்கப்பதியமனயநாடிநடந்தீரே வெனவழுதார்

ஆரணித்திருப்புனேருன்னு ளழகுசெறிவீதி தனிலேகிய,
நோக்சனில்வர்தலனிதுவோ தீதியறியாதகொடியபாவி, வாரமுடனே
ழுநதுமக்களிரத மதுவோமவுத்தாரவளர்ந்ததுகண்ண, பாரமறியாது
சிறுவயதிற் பாரையிழந்திரே வெனவழுதார். ௨௮௬

இம்பரிடமெல்லாப்புகழுவரு மிளவல்தனைக்கேங்கியிளங்குயிலா
ர், துன்பமுறவாடிப்புலம்புறேரர் தோன்றலசுகாயிபர்ரைநோக்கி, வம்
புதருந்திருப்புயத்தினென்றன்மகனைக்குளிப்பாட்டிக்கபனுஞ்சூட்டித்,
தப்பமெனுநாயன்றனைததொழுது தரையிலடக்குவோமெனவழுதார்

புலிமாமெருந்துறைதனிலிணங்கப்புவியாளரசர்கோ னுரைத்திட
வே, யொலிமாமறைநெறிக்கெழுதம்வல்ல வுதுமான் அலிப்புலி அசனு
சைனுஞ், சலியாமனத்தினர்அசகாபிமார் சகலபெரியோர்கள் சூழ்ந்
துநின்று, கலிமாவுரையெக்குமுழக்கமாகக் கழுவிகுளிப்பாட்டிகப
னுஞ்செய்தார். ௨௮௭

சிறக்குங்கபனிட்டுவாசமூட்டிச் செவ்விவிழியினிந்சுறுமாவிட்டு
த், நறக்காச்சனுசாவையேந்தியாநந்த சுமந்துநடந்தேகித்தூயவேந்தர்
ரனறக்குங்குமமாலைப்புயததிறசூல் நபியின்றவுலர்னிணிறசகிலைவத்து
ப், பொறுக்கும்புகழ்வேதநாயகனைப் புகழ்ந்துதொழுகேற்றிப் போற்
றினரே. ௨௮௮

சலதிப்புவிமேவர்தருமறுகத்தாப் தாமங்கிமாமாசத் தொழுவித்த
பின், பலதிக்கிலும்வேதநெறிநடத்தும் பாரப்பயகாம்பர் நபிதிருந்தா
ள், வலதுபுறமாகக்கபுறுண்டாக்கி மறைநெறியோர்கள்யாதவத்
தோர், தலைமைப்பெரியோர்கள்தழுவித்தாங்கி சறுகினெறிபோல வட
க்கினரே. ௨௮௯

மட்டிலாப்புகழபூஷக்கமா மன்னையடக்கிப்பின்னுமறுகத்தாப், இ
ட்டமுனாக்கொணுநாயனிடஞ் செய்தார்துவாகன் முஹம்மதனை, அ

ட்டதிசைபோற்றும்நபிமார்க்கெல்லாம் மாலெசன்றனுப்பிய ஆண்டவ னே, துட்டர்பிழையெல்லாம்பொறுத்தநிக சுவனந்தனிலாக்குந் துய [illegible]னே. உகூ௯

துவக்கு[illegible]டிவமில்லாதவனே [illegible]னையாயிறைவனே [illegible]ணையில் லானே,யெவர்க்[illegible]ந்தெரியானே வண[illegible]க்கமுள்ளோ ரிதயம[illegible]தனிலிருப் பவனே,தவக்க[illegible]றையோனெயு[illegible] துபாலர்தன் ரெக்[illegible]மக்குநாளை யிலே,சிவக்குங்க[illegible] [illegible]ளியிற்பங்கு செய்[illegible] தருளென விரங் தனரே உ௱

தூயமறைதனிலிறைவனீதான் சொன்னபடியெல்லா அடிக்கு மூன்னே,காயப்பொறுக்காமலுயிரிழந்தார் கணக்கிலிருபது அடியுள து; மாயுமவர்களையடிக்கவிதி மறையில்லாதால்விட்டே னென்றன், சேயின்பிழைபொறுத்தருட்கிருபை செய்வாயெனத்துவாச் செய்த னரே. உ௱௧

வல்லதொருநாயனிடந்தனிலே மகனுக்குறுந்துவாச்செய்துபின் னர்,நல்லநெறியில்லாளருமிதனை நானையழைதநாம்கேட்போமென் னப்,பல்லெலன்றெதிர்காபிர்சிமுருளப்பெருஅ மாசர்கோனுமறுகத் தாப், செலவென்றருட்கொடைத்தலைவர்சூழத திருமாளிகைதன்றிற்பு குந்தனரே. உ௱௨

தய்யமணி மாடந்தனிற்புகுந்து சொல்வருயிர்க்குயிர்த்தோழரு டன், வையமதிலொருவர்தல்லாமல் மடியாதிருப்பவரொருவரில்லை, தொடியுர்படியழுகிரங்குமதுகருதிப்பொருட்கோதெனவருளியைய மறவாமூர்த்தனத்திறேரே யடைவிரவரவர்மனையிலென்றார். உ௱௩

ஓச்சவெனும்புயத்துமறுகத்தா புனாந்தபொழுதினி லொழுங்க டைய,பாங்கருதமானுரசர்தம்மைப் பணிந்தகலவொழுந்தருளினார்பி ன், வேங்கையனியாருஅசனுசைனுர் வினவிநதிருமணிவீடுபுக்கார், நி [illegible]றனுகாதயார்களெல்லாஞ் சென்றாரவர்மாளிகைக்கே. ()

வாரிதிகராமென்றனேவோர்களு மாடந்தனக்கெழுந் தேகிப்பின், காரிலிருண்ட பூங்குழழுவிமலாக் கன்னியுடன்வேந்தா கவலாரிந்தப், பாரிலருந்தவம்புரிந்துபெற்ற பாலரெவரேனுமிருந்ததுண்டோ, கீர்த் குயிநியோனுலகின்வாழ்க்கை யில்லாதெனப்பின்னுரைகழ்ந்ததுரைத்தார்.

பொன்றிவிகிப்பாலாபூவுக்காமபுதியோன்கருணைசேர்பொன்னு ரியேல,சென்றுபுகுந்தார்நா மவர்க்கிரங்கிச் சிந்திதசழுவது வேண்டா மென்ன, மன்றல்திருப்புயக்காசர்கோமான் மடமான்றனக்குரைவ முங்கிடனம், வென்றியுடனினிதிருக்குரோம் வெய்யோன்குடதிசைபு குந்தனனே. உ௱எ

காயுங்கதிர்புகுந்துலகமெல்லாங் கங்குல்பரந்திண்டக் கலைமதிய ந், தோயந்தனிலெழுந்திருளையுண்டு சுடர்வானகமெல்லாந் துலக்கிநிற்க,வாயும்புகழ்நாயன்புவியிடத்தி லமைத்தபடைப்பெல்லா முறங்க செல்லப்பாயும்பரிமேவுந்தருமறுகந்தாப் பள்ளிதனிற்புகுந்துறங்கலுற்றார்

வனசமலர்ப்பாதருமறுகத்தாப் வரிக்காண்டியில்காலை மாசிலாக, கனகாணிமேடைமாணிக்கமேற கட்டிப்பசுந்துகிற்க ல்சிவக்க, பணமணியாலேயிழைத்திட்ட படோபணம்வீசிய ஆ ந்தில், நனைவுதனிற் றேற்றும்வகைப்போலவே நயினார்முஹம்மதங் கிருக்கவுமே ௨௯௯

வலதுபுறந்தனிலபூபக்கரும் வெள்ளவிட்டுபாரிசந்தனிலே, நல வுதரும்புகழ் அப்பாசுமாய் நசிக்கும்நமமுன்னம் அபூஷகமா; பலநம இழ்ச்சிகொண்டிருந்தவர்கள் பழக்கம்புகலவும்பயசம்பர்தம், இலகு மவிழியினுலிவரைநோக்கி யெதிர்கொண்டவர்கட்டித் தழுவவுமே ()

கட்டித்தழுவிமுன்னிருத்திடவும் நபிநாயகந்திருமுறுவல்செய்து, மட்டிலடங்காத புகழ்தரித்த வரிசைப்பெரியோனும் காலேனர்களுந், தட்டிநடக்காதநபிமார்களும் சறகுதவிராமல்சீர்கடத்தூர், செட்டிதனை கண்டுபிரியமுடன் இருமைபெறுமதத்துச்செய்யாரென்றும். ௩௱௧

திருக்குத்தக்குபிரோர்கள் தனைமுறுக்குஞ்செங்கோலுமரறனுஞ்செல்வானே,ரிருக்குந்தலமென்றவிடத்திலென்ன இறகுமுகம்மதரிய ப்பிடவும், பெருக்கும்புதுமைசேர் கனவுகண்டு பிரியகடலாகிப் பேரழகி,னிருக்குமகனுடன்கனவினிலே யெழிலாயொருமொழிபே சலுற்றார் ௩௱௨

மதியமெனும்வாருமறைநெறியும் வளநபசமனைகீர்மதனையுண்டு பதியிலடிபட்டுமவுத்தானவர்பசும்பொன்னகர்மீதிலிருக்குமத்த, விதி யின்பலனைதுபுகல்வீரென்ன வேதநெறிவேந்தர்விளம்பினர்நே;கதி யும்பெருவாழ்வுந்தரித்தமகன் கனவுதனிலெடுத்துரைக்கலுற்றார். ()

சறகுதவிராததிருத்தாதையே தமியேன்றனையந்தச்சடையிடத்தி லிறகுதுடித்தாற்போலுடல்துடிக்க விரக்காதடித்திர்நான் மவுத்தாகி னை,பிறகுதுறையடிக்கின்றவன்ப பிற்கூறுந்துலாதிங்கள் சேட்டிறை ற,பலறயுமென்பிழைபொறுத்தச்சொர்க்கப் பதியிலாக்கினுனென்று மியின்றும் ௩௱௪

அடிக்கும்மடியைக்கிரங்கிவிட்டா லரியபெரியசோர்நாயகனை, ந டக்குஞ்செயல்தப்பாநடந்தோர்களை நாட்டுங்கடுந்தீயில் நான்விழுந்து, கிடப்பபெனெழிந்தல்லவைப்போநாயன் இறை ப்பதிசொர்க்கமெனக் களித்தான்,பிடக்தன்றெனுமெந்தாயுரைத்தமனத் திர்க்கமதனைலென்று சைத்தனரே ௩௱௫

சொர்க்கம்புகுந்தவா றுமதுதிருத் தோழரனைவர்க்குமெடுத்தரு
ளி, வர்சமூடனென் றன்சலாமானதைபவுலுமெனத்தாதை மனுமியத்
[illegible]க்கென்றருள்பாலராபூஷக்மா விபப்பமன மகிழ்ந்தினிதெழுந்து,
தக்[illegible]வேதநாயகனை சபுகுதொழுதபின் விடிந்தனவே [illegible]

பரிதியெழுவானிலுதித்த [illegible] லாற்றை[illegible]னைக்குரை
த்துச், சுருதிதலைத்தெரிந்தெழுத[illegible]ல்ல துன்ப[illegible]த்தி[illegible]ருதமானையு
ங், குருதிசொரிவ[illegible]ரகோமான் அலி[illegible]சுகாபிமார்; வரு
திமைக்கூறிசெருவிசென்ன வள்ளல்பிலாலுட[illegible]னுவனைந்தனரே ரு-ாள

வேந்தருனைமாருதெழுந்சந்தோம் பிலாலுமதீனமாசர்விதியிற்,
சேர்ந்துபறைகூறி வரும்வேளையிற் நிறல்சேருதயானுமலிப்புவியும்,
ஆட்சமறைதேடும்அசனுசைனும் அசுகாபிகளுமோ ரிலகட்டபோல்,
போந்துமறைவேந்தர்தமைப்பணிந்து பூவிமழைதலா றெனப் புக
ன்றுர் ரு-ா அ

என்னைப்பிரியாதேதோழமாரே யிரவிற்றுயில்ரா லெனதுபாலர்
தன்னைக்கனரமாதகர்தனிலேதருமநபியும்வீ றுற்றம்அப்பாசுர், வண்ண
மலாப்பத்ரபக்கருமவுனமுடன்பேசிமகிழ்ந்திருக்க, மின்னைப்பெர
ருபகேசிரசுனவுதனிற் கண்டேனெனப்பின்னும் விளம்பலுற்றுர்.

இதனுமருவானைப்பெருங்வடிவே லேத்துமெனதுயித் தோழ
மாரே, சகலஞானத்திற்குமபூஷகமா சலாமுமருள்வீரென் றுரைந்தமா
ற்ற, மகிலந்தனிலுள்ளமனுவோர்க்கெல்லா மருளிடுமெனன்னவாச
ச்சேகாமாகல்; புதலுமொழிகேட்டுச் சனங்களெல்லாம் பிரதிசொலி
வெருபுளகமுற்றுர ரு-எ0

புளகமுறும்வேந்தருமாருடனே புதியோன்புவியலிபுகலலுற்றுர்,
களபத்திருபுயநபியுல்லாவுங் கருணையபூபாகருடன் அப்பாசும், அழ
குசெறிந்திடும்பாலகருர் அரியவபூஷகமாவுடனே, அழசொன்றியல்
பெற்றமணிமேடையி லாகமகிழ்ச்சிகொண்டிருக்கவுமே ரு-ாயக

பெரியோர்புகழுந்தேற்றமிறசூலித்தப் பிள்ளையபூஷகமாதமக்கே
அரியாசனமுமக ல்தருஜாத்தும்பெற் றதுவுமவர்தாமைதக கருளைவு
ம, புரிபாடரவுகும்புவிகொள்ளாத பொல்லாஙெகுதிரையைப்பிடித்துவ
ந்து, மரியாதையிலுடன்சலிமாச்சொல்ல பவலுமிணக்காளேல்லதைப்
பிடென்றும் ரு-ாயஉ

சங்கைபொனுந்தீனிலானமுமீன் றனக்குதப்படசீசத்துஞ் சோதனை
யும், பொதுப்புமூ னதுமதனைதயம் பதிபோனருனவானதுவல்லா
மமரு, ங்கமெகுதிரைப்படிக்துமதுவேண்டாமெனநபிபகர்ந்திடவுமெ
தக்குறநல்கயிற்கண்டெனவேதன் புவியவிவிளம்பினரே ரு-ாயங

அறுசிற்புவியலிகூறியபோ தருமதூதர்குல்தம்மருகராலேஒருகூ
திதரும்வேதக்கடவனைய வுதுமான்புவிராஜாமனைநோக்கி, முறுசற்க
ரசானநபியுல்லாவு மூமினெனு ரந்தமூன்றுபேரு மறுவற்ஏறு[illegible]
[illegible]னிலிருக்கக் கண்டேன்மனுவெனவகுத்துரைத்தார் ௫௱௰௪

மூதன்மைத்திறல[illegible]ணமூன[illegible]டேரு மூகம்மது[illegible]சூல்நந் நபியுட
னே, பதி[illegible]ந்திரு[illegible]வும் புபம[illegible]ரிகப் பால[illegible]திக மாவுக்கூ
டி, இதமொ[illegible]னசுவனயீகி [illegible]ண்டா ரெனுமு
றையால்மதமூற்[illegible]ணக[illegible]ாதவாரணம்போல்அசுகாபட்க்களுமனது கூர்
ந்தார் ௫௱௰௫

கண்பூடுருகாதமதிஜுவுள்ளோர் கருணைபொருந்தினிதிருக்குமப்
போ, தன்பேபெதனப்பெருர்பழிசுமக்கத தானேமனதுகொண்டோ
விதிசமுமண்பூண்டரித்திடும்பாவருசரு மதுவைக[illegible]காடுத்திடும்பாத
கனைப், புண்போடாசாமுன்கெடுவாவெனப்பெரியோன் புலிப்பலியுரை
த்தனரே ௫௱௰௬

உரைத்தமொழிசேட்டிச்சிலதியர்க ளோடிச்சிறைச்சாலையிருந்த
வனைப், பருதாகயிற்றிறைப்பிணித்துவந்து பார்வேந்துமறுமுன்னிறு
த்தியபின், விரைத்தபணிமார்பாவியவனை விளித்துக்கவிமாலை விள
ம்பெனவே, நிரைத்தமனவஞ்சக்கொடியபாவி நின்றங்சொருமொழிபி
சழ்த்தலுற்றான் ௫௱௰௭

உங்கள்நேரிமார்க்கந் தனில்வாவென் னுள்ளம்பொருந்திலேனு
மையமேலே, சண்சளடக்காதவடிவுசெருங் காலோரதுவுடைசாரியத்திந்
புண்கள்டடவடிந்துயிர்பரித்துப் போட்டீர்மதுவிடப்பொருந்தமாட்
டேன், நங்கள்ளருக்கிட விடைதந்தீரால் நாட்டுங்கவிமாலை நவில்வே
னென்றான். ௫௱௰௮

பொல்லாக்குருக்கொண்டகொடியபாவி புசலுமொழிகேட்டுப்பு
வியவியார், வல்லான்றனக்கோரதுரைதானொன் றுவடிவாட்டணக்கி
னாயிடநினைத்தார், செல்லார்குடையிட மகில்நடக்குஞ் சேமாணபிய[illegible]
னுமதுகந்தாட்கல்லானதகைந்து முகவாங்குநவ்லும் தல்யாநக்குளா
சகலுற்றா ௫௱௰௯

வஞ்சமனத்தினுனைப்படிக்கு வல்லோன் பொருத்தமும்பொ
ருந்தாததும், அஞ்சுதலிரங்காவிரவுதனில் அல்லாவறிவிப்பான துவரை
க்கு, மிஞ்சும்பெரும்பாவிதன்னைப்பிடித்தே விலங்கிலடித்துவைத் திடு
மினென்னத, கஞ்சமெனும்வேதருரைப்படிக்கே சாலைதனில்வைத்தா
ர் தனைஇட்டியே ௫௱௨௰

கவெங்கள்தரும்வேத நெறிகடத்தும் நன்மையதியசத பாதகனை,
விலங்குதனிலடித்திருக்குநேரம் செய்யோன்குணடதிசைக் கடல்பு[illegible]

த்ப், பலன்கொள்புவிநீதி லுண்டாகிய பண்டைப்பதங்களுமுறங்கவெ
ரு, சலங்களணிபுயத் துமறுகத்தாப் நாயன்பள்ளியிலுறங்குற்றார்.()

உறங்குமரசரின் கனவுதனிலுடைபோனதிவித்தா னு[illegible]மயா
க, இறக்கும்புயக்கானில் மஅனுவொன் றுமேவுமல்கியாமா[illegible]ருமட்
டு, மறங்கட்புறமாகப் பேதலிப்ப தல்லவெனவுமுன்னனுப்[illegible]விட்டதி
நங்கள்தரும்வேதம் போலேயொக்கைத் திருப்பப்புக[illegible]வதில்லையென
வும் ௫௨௨

விலக்குஞ்செயலானகாரியத்தைத் திருப்பமுட[illegible]கூட்டவேண்டா
மென்றும், நல[illegible]ன்றருளிய சருமத்தை நழுவவேண்டாமெந் நாளு
மென்றுங், குலவு[illegible]புசழுளா ருமறுகத்தாப் சொள்ளுந்துயில்தனிற்கன
வுகண்டே, பலகு[illegible]லாவிழி யுறக்கநீங்கி யெழுந்தாகதிரோனு மெழுந்
தனனே. ௫௨௩

எழுவான்றனில் வெய்யோனுதித்தபின்னாரிறகுல்திருத்தோழமா
ரெல்லோருர், வழுவாமறைநேதுமாசர்சோமன்னைவகுமணிமாடம்வந்
தாகுழ்ந்தார், மழுமாமதிபோலேயொளிதிகழுமுகதாரசனைவிலைமொ
ழிந்ததற்பின், றொழுவாளிலுற்றபாவிதன்னைப் பிடித்துவாவேந்தர்
தொகுந்தனரே ௫௨௪

தொகுத்தமொழிமறைதேவனோர்கள் தொடர்ந்துசிறைச்சாலையி
ருந்தவனைப், பகுதததனைநீக்கிக் காங்கிடாமற் பாசந்தனிலாகப் பிடித்
துவைது, ஜெகத்திலடங்காத புகழ்சரித்தசெங்கோலாசர்முன் னிறுத்
தாரக்கு: நிகுதத்திவேந்தரவனைக்கூவி விளக்கும் வினாவிளம்பு
கென்றார் ௫௨௫

என்றமொழிகேட்டுக்கொடியபாவியிசைப்பானெளியேன்முன்
னியப்பிழைகை, நன்றதெனச்சொல்லி விடைதந்தீரால் நவில்வேன்கவி
மானவராவினுலே, யன்றுமதுஉன்னைப் பொருந்தாவிட்டா லரியசவி
மானைவப் பகமேனெனப், பொன்றுமனதுகொண் டவனுரைக்கப் புவி
யாமஆவியுல்லா புகலவதானு. ௫௨௬

மற்றசபிமார்கள்வேதப்போலே வள்ளல்முஹம்மது நபிதமக்குக்
கர்த்தனிறக்கிய திருவேதத்தின் கருமமொருசிறு காரியத்தை, மெத்த
லெவ்வாமென் றயர்ந்துவிட்டால் மேலோன்பொருத்துக்கொடாருமெ
னச்சாந்தாவிகோபத் துடனவனைச் சுடர்வாட்கிளாயிடத் துணிந்தெ
ழுந்தார ௫௨௭

எழுந்துசுடர்வீசுந் தாரைவாளையெடுத்தலைமேல்வைத் திருபகுப்
பாய்ப், பிளந்துமதினமா நகர்தனக்குப் புறத்திலேயெடுத் தெறிந்து

விட்டுக்கவிழ்ந்துநாகபாத்திரமாகினன் வேதநெறிதேறுமுமறுகத்தமைப்,குளிர்ந்தமனதுகொண் டிறையோனையுங்கோமானபியையும்புகழ்ந்துகொண்டார் ௫௨௮

அம்பொன்னணிமார்பருமறுகத்தா பாலாரணக்கொருபாயமாகக்கசிந்துகனிந்தாறு மதுவைவூட்டிக் கலைசம்விளைதநிடுங் கருதலனேத் அசுப்புனைதுட னலிப்புவியார் துணிந்தாரெனுமாற்றந் தனையறிந்து, விசும்பின்மேலோரும புவியுள்ளோரும் விளம்புமானந்தக்கடல்குளித்தார் ௫௨௯

கருணைத்துறைவேந்தருமறுபாலர்களைசக்பதிதனிற்புகுந்தபொன்னைருக்குலக்கிரைவரி சூழ்திருக்கும வையங் னிவுள்ளோர் மனதுகூர்மேவ பொருண்மெய்ந்திருவேதச்சடங்குமுற்ற புலன்கள்முடித்தகர்பொருட்டிறுமேவ யருளாப்பி,வைசேர் மதீனமுன்னோராசமகிழ்சசிகொண்டினிதிருந்தார் ௫௩௦

அரசுமறீன்ற அபூஷகமாவரும்பொன்னசர்மீகி லானுபொன்னைவரிசைசங்கிதேறுமுமுகில்லாருமனதுகளிகூர்ந்து பிரியமாகி, விரைசெய்மலர்ப்புயத் திருநபிநாமான்விடைகொண்டவாவர்வீடுபுக்கி,புகைசதரும்பாலாறநகைநத்த லேவுலகினினிதுழி வாழ்ந்திருந்தார்

வெங்கோலரசானகுபிர்க்காபிரை வெட்டிப்புசமூட்டி விறுதருள்,செங்கோல்நடாத்தியவுமறுசுத்தாப் செல்வாமுகாருபூஷகமா, அக்கோர்மனை ஈசசலாமீகி லானுபொன்னத்தின மாமகிழ்ந்தே, சுங்கோவிடியவீதிமதீனநகர்தன்னிலினிதுழி வாழ்ந்திருந்தார் ௫௩௨

வேதநெறிசேறுமபூஷகமாவிளக்குஞ்சரிதையை மேதினியில்,கீதமுடன்கூற வுவைசெய்தொருபநீனேவுசவிராமமுமடித்தபெருந்,தாதனுடனேதாவெழுதிசிறுங் கவிதைதனிலுள்ள சலங்காந்திந்தாயோதுமெனக்கேட்டு மகிழ்ந்தபேருமுலகிலினிதுழிவாழ்தீதானே. ()

அபூஷிகமாமாலை

முற்றுப்பெற்றது.